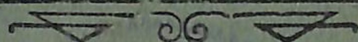
உ

65-வது திருவிளையாடல்

அசுவத்தேசப்படலம்

அசுவத்தராதர் சரிதம்.

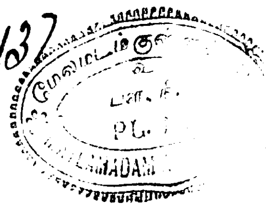

சச்சிதாநந்தம் பிரஸ்,

கோமளேசுவரன்பேட்டை, சென்னை.

1918.

ஓம் தத் சத்

பரப்பிரஹ்மணே நம:.

65-வது திருவிளையாடல்

அசுவத்தேசப்படலம்.

ஸ்ரீ அரசப்ப ஸ்வாமிகள்

சரித்திரம்.

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருநாதன்

ஆஞ்ஞையின்படி

ஸ்ரீ குமாரஸ்வாமி சாஸ்திரிக ளவர்கள்

இயற்றிய சுலோகமும்,

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருநாத னியற்றிய தமிழும்,

நியாய சந்திரரும் - வேதாந்த பாஸ்கரருமாகிய

கோவிலூர் மடாலயம்

ஸ்ரீ வீரசுப்பய்ய ஸ்வாமிக ளியற்றிய செய்யுளும்.

இவை கோவிலூர்

ஸ்ரீ காசிகாநந்த ஸ்வாமிகளாற் பரிசோதிக்கப்பெற்று

மதுரை

ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருஸ்வாமிகளவர்களின் பாதசேகரரும்,

ஷை மடாலயாதிபதியுமாகிய

ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகளால்

பிரகடனஞ் செய்யப்பட்டன.

முகவுரை.

இந்நில வுலகின்கண்ணுள்ள ஜீவர்கள் அநர்த்த நிவர்த்தி பரமாநந்தப் பிராப்திவடிவ தமது ரூபமான மோக்ஷத்தினை யடையும்பொருட்டுச் சர்வஞ்ஞத்துவாதி கல்யாண குணங்க ளோடு கூடிய பரமேஸ்வரர் குரு மூர்த்தியாக எழுந்தருளி வருவரென்பது உலகப் பிரசித்தமும் சாஸ்திரப் பிரசித்தமுமாம்.

அவ்வாறு அவதரித்த மூர்த்தங்களுள் மதுரையின்கண் சமாதியுற்று ஜோதிர் லிங்கமாக விளங்கும் அசுவத்தநாத மூர்த் தமு மொன்றாம்.

அந்த அரசப்ப ஸ்வாமிகளென்னு முனிவர் கோவிலூ ரென்னும் சமிவந க்ஷேத்திரத்திற்குச் சமீபத்திலுள்ள காரைக் குடியில் நாட்டுக் கோட்டையா ரென்னும் தநவைஸ்ய சிகா மணிகள் குலத்தில் அவதரித்துக் கோவிலூர் ஸ்ரீ முத்தி ராம லிங்க ஞாநதேசிக ஸ்வாமிகளைக் குருவாக அடைந்து பிரஹ்ம ஞாநியாக இருந்து அநேக அற்புதங்களைச் செய்து கலியுகம் 4975-ல் சமாதி யுற்றூர்கள்.

மேற்படி சுவாமிகள் சரித்திரத்தினைப் பலகாலும் கேள்வி யுற்று அதன்கண் மிகவும் அவாவுண்டாய் அது வெளிவரின் பலர்க்கும் உபகாரமாமென யான் கருதி ஆலாஸ்யம் என்னும் மதுரைப் பிரஹ்மாநந்த குரு ஸ்வாமிக ளவர்களின் மடாலயாதி பதியாகிய ஸ்ரீ அத்வைதாநந்த ஸ்வாமிகளிடத்திற் கூறினேன். அதற் கியைந்து அவர்கள் மடத்திலிருந்த பழைய பிரதியை நகல்செய்து அச்சிடுமாறு ஏற்படுத்தினூர்கள். ஆதலின் அவர் கள் தயாளுகுணம் பாராட்டத் தக்கதே.

இன்னும் சிற்சில சரித்திரங்கள் இதி லில்லாதன கர்ண பரம்பரையாகவும் கேட்கப்படுகின்றன. அவையும் சேர்த்து இதன் இரண்டாம் பதிப்பிலாவது, "மஹாத்ம சரிதாமிர்தம்" என்னும் நூலிலாவது அச்சிடும்படி இறைவரருள் புரிவராக.

இன்னும், கோவிலூர் மடாலயம் ஸ்ரீ சிதம்பர ஞான தேசிக ஸ்வாமிக ளவர்களால் ஒவ்வொரு ஆத்மநாமத்திற்கும் ஒவ்வொரு செந்தமிழ்ப் பாக்களாக இயற்றப்பட்டு இலட்சணு விர்த்தி (லக்ஷணங்களை மீண்டும் மீண்டும் அப்பியசித்தல்) என்று யாண்டும் பிரசித்தமாக விளங்கும் நூலுக்குச் சம்ஸ்கிருதத்தில் 380 சுலோகமாக இயற்றப்பட்டு இலக்ஷணுவிர்த்தி எனப் பெயர் பூண்டு ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருஸ்வாமிக ளவர்கள் மடாலயத்தில் இருக்கின்றது. அஃதும் பொழிப்புரையுடன் வெளிவந் துலவ ஸ்ரீ கான்மாறி யாடிய கற்பகக் கருணைக்கடல் நடனர் கருணை பாலிப்பாராக.

காசிகாநந்த ஸ்வாமி,

[1—2—1198.] கோவிலூர்.

உ

ஓம் மகாகணபதயேநமஃ.

ஸ்ரீகோயிலூர் ஆண்டவரென்னும்
ஸ்ரீமுத்திராமலிங்கஞான தேசிக பரமாசிரியர்
அவ்வவ்வமயங்களில் ஸ்ரீ அசுவத்தேச
மகா முனிவர் முதலிய தமதன்பர்கட்கருளிய
உபதேச மகாவாக்கியங்களாகிய

சுவாநுபவத் திருவாக்கியங்கள்.

1. சர்வம் பஞ்சபூதமயம். 2. சர்வம் மித்தை. 3. சர்வஞ் சின்மயம். 4. நாமரூப நாடாமல் பகிர்முகமன்றி யிருக்கின்றது. 5. பரபூரணமாகிய தனக்கு என்னவேண்டுவது. 6. எல்லாந்தோற்றமாத்திரம். 7. அதிட்டானமாகிய தானைப்பார்க்கும்போது நானவனெங்கே. 8. உபசாந்தமுந் துரியம், அறியாத விடயமுந் துரியம். 9. பாச பந்தம் வரும்போது பாச நிவிருத்தியுந் தோன்றவேண்டும். 10. சுகதுக்கமுள்ளவரையில்

தாரதன்மியநீங்காது. 11. பிரபஞ்ச மித்தியாபாவனையினாலும் தன்மயபாவனையினாலும் காண்பான் காட்சி நீங்கும். 12. எல்லாவற்றையுந் தான் அறிந்ததாயும் தன்னை யொன்றினாலும் அறியப்படாததாயும் இப்படிக்காண்கின்றதே பிரத்தியக்ஷஞானம். 13. தன்னிடத்திலகங்காரம் - பிராந்தி மூலப்பிரமை (மயக்கம்). 14. இங்கும் அங்கும் இராகத்வேஷமன்றியிலிருந்தால் இரண்டுக்கும் ஐக்கியம். 15. பிரத்தியக்ஷமானவிடயமும் அப்பிரத்தியக்ஷமான விடயமும் திருக்குவாகிய ஞானத்திற்குத் திருசியமாம். 16. வஸ்து நிர்ணயத்தில் பிரபஞ்சந்தானல்லவென்றும், அத்துவிதத்தில் தன்னைத்தவிர வேறில்லாதபடியினாலே தானென்றும். 17. சோகமடைகிறதினாலே துக்கம், மோகத்தினாலே சுகம். 18. இத்தனையு மாயாமயமல்லவோ உள்ளபடிமுடியும். 19. திருசியந் திருக்குவையன்றியிற் றோன்றாது. 20. அதிட்டானத்தைத்தவிர ஆரோபத்திற்கு வடிவமில்லாதபடியினாலே எல்லாம் அதிட்டானமயந்தான். 21. இந்திரஜாலக்காரனிடத்தில் கந்தருவபுரந்தோன்றி நில்லாமலழிந்து போவதுபோலத் தன்னிடத்திலுண்டாகாநின்ற சங்கற்பமெவ்வளவோ அநேகமாய் வந்து மொன்றுநிற்கவில்லை. 22. உபசாந்தமானாலுந் தன்மயமானாலும் சகலத்தியாகந்தான். 23. நிவிர்த்தியாயிருக்கவேண்டும், அல்லது நாமரூப நாட்டம் வந்தால் அத்துவிதமாயிருக்கவேண்டும். 24. தன்னைச் சீவபாவனையாகக் காணுகிறதே பிறவி, தன்னைச் சிவ ரூபமாகக் காணுகிறதே மோக்ஷம். 25. சகல கலைக்ஞானம் வல்லவர்கட்கும் நிராசைவேண்டுவது தான். 26. எல்லாஞ்சிவன் செயல்தான். 27. எல்லாஞ் சிவாகாரந்தான். 28. சிற்றறிவிலேதான் உயர்வு தாழ்வான தாரதன்மியங்கள். 29. பேரறிவிலே சமசாக்ஷிதான். 30. உபசாந்தத்திற் சச்சிதானந்த மூன்று மனுபவமாய்க் காணவேண்டும். 31. பிரபஞ்சத்திற் சொல்லப்பட்ட பேதங்களெல்லாம் சிற்றறி விலேதா னென்ற றியவேண்டும். 32. எல்லாமுன்னுடைய செயலேயானால் கொடுத்தது யார் வாங்கினது யார். 33. ஈதனைத்துஞ் சொரூபமே, யானிங்கெத்தை யிச்சிப்பே னெதையிகழ்வே னெனல் பற்றின்மை,

இதில் யாருக்கும் நம்பிக்கைவரவேண்டுவதுதான். 34.தேகோக புத்தியினுலே அருந்தல், இதனுலே பொருந்தல், இதனுலே சகல ஆசையும் வந்தது. 35. நிருவிகற்ப சமாதியில் என்ன தோற்றம் வந்தாலும் தன்னைத்திருக்காகவே காணவேண்டுவது தான். 36. பிரபஞ்சத்திற் பஞ்சவிடய சுகத்திற் பொருந்தும் போது பிரியமாயிருக்கும், பிற்பாடு தனக்குத்தானே வெறுப் புக்காணும்; இதுபோலவே தன் சொரூபசுகத்திலும் பொருந் தும்போதும் பிரியம்வரும்; எத்தனைநாளிருந்தாலும் பிரியம் வாங்காது. 37. சமுத்திரத்தில் முன்வந்த அலைபோய்ப் பின் னலைவருகிறதற்கு முன்னுலே சமுத்திரமாத்திர மிருந்தது போலத் தன்னிடத்திலு முன்னுலே வந்த கடபடநினைவு போய்ப்பின்னுலே வருகிற நினைவுக்குமுன் தானிருந்தது; இதனுலே பிரபஞ்சம் அசத்து,தான்சத்து; தன்னையனுபவிக்கிறதும் இந்த நிலைதான். 38. பூமியிலுண்டான வஸ்துக்களைக் கற்பிதமென் றுந் தன்மயமென்றுஞ் சொல்லலா மிதுபோலச் சிதாகாசத் திற்கு மேலில்லாதபடியினுலே அதிலுண்டானவைகளைக் கற் பிதமென்றுந் தன்மயமென்றுஞ் சொல்லலாம்.39. வகையாகக் கண்டு மயங்காமல் தொகையாகக்கண்டு சும்மாயிருக்கவேண் டும். 40. சாதுசங்கமே சகலசன்மார்க்கத்திற்கும் ஏது. 41. உபசாந்தத்திற் காண பானக்காட்சியில்லை. 42. மேல் நனவு போலிராநின்ற துரிய நிலையில் சர்வதுக்க நிவிர்த்தி. 43. உற் றவா றெதுவரு மது வருக. 44. எல்லாங் கதைதான். 45 எல் லாம் புலப்பந்தான். 46. பிறர் குற்றத்தைத் தனதாக எண் ணிக்கொண்டு தன்குற்றத்தை விசாரிக்கவேண்டும். 47. சிற் றறிவாகிய சீவ அறிவே எல்லாவற்றிற்கு மூலம். 48. மனது முதலாகிய பிரபஞ்சவியல்புகளும் ஏகாடம்பரந்தான். 49. ஞானநாட்டத்திலே சிரத்தையும் பிரபஞ்ச நாட்டத்திலே அசி ரத்தையும். 50 தத்துவா தத்துவ விசாரம்பண்ணி அதத்து வத்தைத் தள்ளித் தத்துவத்தைத் தானுகக்கண்டு சந்தேகவிப ரீதமற இருக்கவேண்டும். 51. சனன மரணமு நினைவுமாத் திரம். 52. நாமரூபமாய் நாடுகிறதைத் தள்ளிச் சொரூபமாக நாடுகிறதே சமநிலை. 53. குருவாக்கியத்திற் சந்தேகவிபரீத

மன்றியி லிருக்கிறது மெய்ப்புருடார்த்தம். 54. தன் சுபாவ நிலையில் நினைவிற்கு நித்தியத்துவ மில்லாததனாலே பிரபஞ்ச மித்தைதான். 55. அதிஷ்டான ஞான நிலைமையுள்ளவர்களுக்கு எல்லாமாகிய அத்துவித ஞானமும் வரும். 56. பற்றின்மையாகிய துரிய நிலைமையுள்ளவர்களுக்குப்போன காரியத்திலும் வருகிற காரியத்திலும் நினைவு தோன்றாமலிருந்தாற் சாக்ஷாத்காரந்தான். 57. தான் சித்ரூபனென்கின்றபுத்தி வாங்காமலிருந்தால் நானீயென்கின்ற பேதமாகிய அஞ்ஞான நீக்கம்வரும். 58. நிகழ்காலமாகிய எதிர்காலத்திற் செய்காரியங்களிற் பின் வருத்தமுஞ் சௌக்கியமு மறிந்து செய்ய வேண்டும். 59. அக்கினியில் எவ்வளவு பொறிக்கிளம்பினாலும் அக்கினிக்கு இலயமில்லாததுபோலப் பூரணமான தன்னிடத்தில் தேகாதி முதலாய் வாழ்ந்ததாயுந் தாழ்ந்ததாயும் என்ன நினைவு வந்தாலும் கற்பிதம், தான் நித்தியம். 60 எல்லாமானதாகத் தன்னையறிந்தால் ஈதலுமிரக்கமும் வரும், இராகத்வேஷம் வராது. 61 தன்னிடத்தில் பெருமை சிறுமை பகை உறவு சுக துக்கமாய் வருகிற சங்கற்பம், கற்பிதம் ஆரோபம் அத்தியாசந்தான். 62. சரீரமுதலான பிரபஞ்சங்காலத்தில் உட்பட்டபடியினாலே அதினிடமாய் வாராநின்ற உயர்வு தாழ்வு வருத்தங்களுக்குப் பிரமாணமில்லை. 63. பிரபஞ்சத்தில் விவேகத்தினாலே குணத்தைப் பொருளாய்க்கொள்ளாமல் குற்றமே காணவேண்டும். 64. ஒன்றிலே தோன்றி யனைத்துருவமான வுணர்விற்குப் பகையுறவென் றுரைப்பதெங்கே. 65. சித்ரூப னென்கின்ற புத்திமறந்தால் உடனே விக்ஷேபமும் விபரீதமும் வரும். 66. சுவரிடத்திலுண்டான சித்திரம் வத்து வாகாது; இதுபோலத் தன்னிடத்திலுண்டான சர்ப்ப முதலாயின வத்து வாகா. 67. தன்னைப் பஞ்ச கிருத்திய முடையவனாகக் கண்டால் ஜனன மரணந் தனக்கில்லை. 68. துரிய நிலையிலும் எல்லாஞ்சின்மயமென்ற நிலையிலும் புத்தி யழுத்தம்வேண்டும். 69. கூத்தாடியைப்போலக் கூத்து நிலையல்லாததுபோல எல்லாங்கூத்தாகக்கண்டால், தான்நித்தியந்தான். 70. பிரமாமுதற் றம்பப் பூச்சிபரியந்தம் நிலைமை

யில்லாதபடியினலே தாஞெருவன் மாத்திரமிருக்கிறவன் இத ஞலும் அத்துவிதந்தான். 71. ஜகத்தெல்லாந் தன்னைத்தவிர இல்லாதபடியினலே தானே யெல்லாமானதாலும் அத்துவிதந் தான். 72. சரீரமெடுத்து விசாரந்தோன்றினவரைக் குள் ளாக வெகு விதங்களாக உக்கிரட்டமென்று சொல்லப்பட்ட பேர்க ளிருக்கவில்லை யானதால் தேகாதி முதலானவைகளி லென்ன திரமில்லை. 73. பிரபஞ்சங் காலத்திரயத்திஞு மில் லாதபடியினலேயும், ஒரு நினைவு வரும்போது ஒரு நினைவு அழிந்துபோகிறபடியினலேயுங் காணப்பட்டதெல்லாம் அழி யப்பட்டுப் போகிறபடியினலேயும் மித்தையென்று சொல்லு கிறதிலே சந்தேகமில்லை. 74. திருநதித் துறைகளெல்லாந் தீம்புனல் வறந்தவேயோ. 75. அக்கினியிலுண்டாகா நின்ற பொறிக்கு அனல் காரணமானதுபோலச் சகத்திற்கு ஆத்மாவே காரணமல்லாமல் இடையிலொன்றுஞ் சொல்லத்தக்கதில்லை. 76. பழுதையிலுண்டான பாம்பைப் பழுதையென்று சொல் லலாம், இதுபோலப் பிரஹ்மத்திலுண்டான சகத்துப் பிரஹ்மந் தான். 77. கர்மகர்த்தாவாய்க் காணும்போது கர்த்திருதந்திரம், நித்தியமாய்ப் பூரணமாய்க் காணும்போது வத்துதந்திரம். 78. காரணகாரியமா யுள்ளதுக்குப் பரிச்சின்னத்துவமுண்டு, நிஷ் காரணமா யிருக்கின்ற ஆத்மாவுக்கு அபரிச் சின்னத்துவ மும் பூரணமுமுள்ளதுதான். 79 சகல சாத்திர விசாரம் பண் ணின விசார ஞானிகட்கு யான் எனது முதலான போகத்தி லாசாபாசப் பிரவிருத்தி வருகிறது பிரபஞ்சப் பிரமாண புத்தி யினலேதான். 80. அநேக செல்வமுடையவர்களுக்கு உதார புத்தியு மிரக்கமு மில்லாமல் இருக்கின்றது, அவிவேகத்தின லேதான். 81. தெய்வ வியதிரிக்தமாகச் சிவேசுர சகத்துக்க ளில் கட்டுப்பாடாய்ப் பேசாநின்ற வசனங்களெல்லாம் புத்தி மான்கட்கு நச்சு வசனங்களாய்த் தோன்ற வேண்டும். ஸ்ரீ அசுவத்தேச மகாமுனிவர் முதலிய தமதன்பர்கட்கருளிய உப தேச மகாவாக்கியங்க ளென்னும் சுவானுபவத் திருவாக்கியங் கள்.

முற்றுப்பெற்றன. சிவோகம்.

ஓம் மகா கணபதயே நம:

ஸ்ரீபிரஹ்மாநந்த குரு நாதன்மீது ஸ்துதி.

ப்ரஹ்மாநந்தம் பரமவிபவம் மாரசத்ரும் தயா-
ளும் ஸாக்ஷாத்தேவம் ஹ்ருதயகமலோல்லாஸிதம்
ஜ்ஞாநஸூர்யம் தத்வாதீதம் கரகலிதசிந்முத்ர-
மாநந்தமூர்த்திம் சாந்தம் மரகதமணிம்
பாலஸ்வாமிசிஷ்யாதி ஸேவ்யம் || 1

பரமவிபுவாயும், மார சத்ருவாயும், தயாளுவாயும், சாக்ஷாத் தேவராயும், மநமாகிய கமலத்தில் விளங்குபவராயும், ஞாந சூரியராயும், தத்துவாதீதராயும், கரத்திற் சின்முத்திரை யுடையவராயும், ஆநந்த மூர்த்தியாயும், சாந்தராயும், மரகத மணியாயும், பால ஸ்வாமி என்னும் சிஷ்யர் முதலியோரால் சேவிக்கப் பட்டவராயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருவை (நான்) நமஸ்கரிக்கின்றேன். 1

ஏகம் வீரமநாதிமத்யஸ்தாநம் பாசாடவீச்சே-
தநம் நாதம் லோகவிபூஷணம் ஸகலகுரும்
நீபாடவீசம் விபும் | த்ருஷ்டாந்தார்த்தவிசார
மார்க்கநிபுணம் நித்யம் சிவம் தாண்டவம்
சிஷ்யவ்ராதவிமாநவிக்ரஹவரம் தேவம் க்ருபாபா-
ஸ்கரம் || 2

ஏகராயும், வீரராயும், அநாதி மத்திய ஸ்தாநராயும், பாசக் காட்டை அறுப்பவராயும், நாதராயும், லோகத்திற்குப் பூஷண ராயும், சகலர்க்குங் குருவாயும், நீபாடவீ (கடம்பவனம்)சராயும், விபுவாயும், திருஷ்டாந்தா (யுக்திய)ர்த்தத்தை விசாரிக்கும் மார்க்கத்திற் சமர்த்தராயும், நித்யராயும், சிவனும், தாண்டவ ராயும், சிஷ்யர்களாகின்ற விமாந விக்கிரகராயும், கிருபா சூரிய ராயும், தேவராயும், இருக்கின்ற ஸ்ரீ பிரஹ்மாநந்த குருவை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன். 2

ஏகம் காரணகார்யவர்க்கரஹிதம் மாயாதி
கம் ஸூர்யகம் ஶம்பும் லோகஹிதைஷிணம்
மம குரும் துஷ்டாதிதுஷ்டம் விபும் | ஶிஷ்டம்
கேவலமப்ரமேயமநகம் மூர்க்காதிஶத்ரூஞ்ஜயம்
வந்தே கோமலஸுந்தரம் ஸுககரம் ஸோமம்
ஸதா கூர்க்கடம் || 3

ஏகராயும், காரண காரியவர்க்க மின்றியவராயும், மாயையினைத் தாண்டினவராயும், சூரியராயும், சம்புவாயும், லோகத்திற்கு இதத்தினைச் செய்பவராயும், எனது குரவராயும், துஷ்டர்களுக்கு அதிக துஷ்டராயும், விபுவாயும், சிஷ்டராயும், கேவலராயும், அப்பிரமேயராயும், அநகராயும், மூர்க்கர் முதலிய சத்துருவை ஜயிப்பவராயும், கோமல சுந்தரராயும், சுகத்தினைச் செய்பவராயும், சதா குர்க்கடராயும், சோமராயும் இருக்கின்ற (ஸ்ரீபிரஹ்மாநந்த குருவை நான்) நமஸ்கரிக்கின்றேன். 3

65 வது திரு விளையாடல்.

ஓம் மகா கணபதயே நமஃ

பாயிரம்.

சித்தி விநாயகர் வணக்கம்.

சுத்த மாய்ச்சுக மாகித் துலங்கிய
முத்தி ராம முதல்வன் வடிவமா
யெத்தி யாண்ட வெழில்வீர சேகரச்
சித்தி யானையைச் சித்தத் திருத்துவாம். 1

ஸ்ரீ மீனாக்ஷி யம்மன் வணக்கம்.

சுந்தரர் தமக்கு மயற்கணி யாகிச் சுதரெமக் குயிர்க்கணி
யாகி, மந்திர மறையின் செயற்கணி யாகி மாதவ ரயற்கணி
யாகி, இந்திரர் தமக்கு முயர்ந்ததென் னவன்ற னெழின்மிகு
புயக்கணி யாகி, வந்தவ தரித்த கயற்கணி யளையின் வனங்
கெழு பாதம்வாழ்த் துதுமே. 2

ஸ்ரீ சுந்தரேசர் வணக்கம்.

கந்த ரத்திற்க றையலங் காரம்போ
லெந்த ரத்தையுங் கொண்டெமை யாண்டிடும்
மந்தி ரத்தின் மறைமுடி மாண்பதாஞ்
சுந்த ரப்பெருந் தோன்றலைப் போற்றுவாம். 3

ஸ்ரீ சுப்பிரமணியர் வணக்கம்.

அன்ப ரெங்குறு மங்குறு மாசைவாய்ந் தவனை
முன்ப ரற்குமெய்ம் மறைப்பொருண் மொழிந்தநா யகனை
வென்ப ரர்தர விடுத்திடும் வெற்றிவே லவனைத்
தென்ப ரங்கிரி மேவிய தேவனைத் தொழுவாம். 4

3. [illegible]

பாதத்தில் சேவிக்கின்றவர்கட்கு, ஆறு சாஸ்திரங்களின் ஞானத்தினையும், கவித்துவத்தினையும், பிரஹ்ம ஞானத்தினையும், கொடுக்கின்றவராயும், கார்த்திகை முதலிய 6 நக்ஷத்திரங்களையும் தாயாக உடையவராயும், தேஜஸ் உடையவராயுமிருக்கின்ற, ஷண்முகரை நான் நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

கழறொழு மன்பர்க் காறு சாத்திரங் கவிசெய் பான்மை
யெழிலுணர் வருளுங் கார்த்தி காதிக ளிருமை மூவர்
செழிதிருத் தாய ராய்க்கொள் திரண்மிகுந் தேசு மேய
மொழிமறை முடியி ளுறு முகவனைப் புகழு வோமால். 3

4. [illegible]

அபார கருணை சமுத்திரமாயும், அபரிச்சிந்ந வைபவத்தை உடைத்தாயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீமீனாக்ஷி அம்பிகையை அபீஷ்ட சித்தியின் பொருட்டு ஆச்ரயிக்கின்றேன்.

கரைசெ யாத கருணைக் கடலினைத்
தருச வைபவந் தாங்கித் தசதிசை
யரசு செய்தரு ளங்கயற் கண்ணியை
யுரைசெய் வானம தூள்ளத் திருத்துவாம். 4

5. [illegible]

ஜீவன் முக்திப்புரிக்கு நாதராயும், சச்சிதாநந்த விக்கிரகராயும், எல்லா இஷ்டத்தையும் கொடுக்கின்றவராயும், மாயியாயு மிருக்கின்ற ஸ்ரீசுந்தரேசுவரரை நமஸ்கரிக்கின்றோம்.

ஜீவன் முக்திப்பு ரிக்கிறை யாகியே ஜீவர்
ஆவன் முற்றிடச் செய்திடு மறிவுமெய்ச் சுகமா
மேவல் செய்திட மாயையைத் தம்வய மியற்றும்
மூவர் முன்றொழுஞ் சுந்தரர் முளரிநந் துணையே. 5

ந்ருத்யஸ்தாநே நடநரஸிகம் ரஸரூபிணம் |
ஶிவகாமாம்பயா யுக்தம் முக்திதம் ஶங்கரம் ஸ்துமஃ ||

கான்மாறி ஆடுகின்ற ஆட்டத்திற் பிரிய முள்ளவராயும், ரஸ ரூபராயும்,சிவகாமி அம்பிகையோடு கூடியவராயும், முக்தியைக் கொடுக்கின்றவராயு மிருக்கின்ற சங்கரரை ஸ்துதிக்கின்றோம்.

கன்ன லுங்கடு வெனவெனக் கருள்சிவ காமி
யன்னை யின்புற மத்தனை முத்தியீ பவனை
மன்ன வன்றொழ மாறியா டிடமங் கசிந்தே
பன்னு சங்கரன் றனைத்திநம் பணிந்திட டொழிப்பாம். 6

7. ஸநகாதிமஹாயோகிஸேவாராயிதசிந்மயம் |
தாரகம் பவவாராஶேர்தக்ஷிணாஸ்யம் குரும் பஜே ||

சநகாதி மகா முநிகளால் நன்றாய் ஆராதிக்கப் பட்ட சைதந்ய ரூபமாயும், சமுசார சமுத்திரத்தினைத் தாண்டுவிக்கின்றவராயும், இருக்கின்ற தக்ஷிணாமூர்த்தியான குருவினைப் பஜிக்கின்றேன்.

சன்மய மான சநகர்முன் முநிவர் சந்ததம் வந்தனை புரியச்,
சின்மய வடிவாய்ச் செககுரு வாகச் செப்புறுஞ் சங்கரா ரிய

ஞய்ப், புன்மைய தான குடும்பவெங் கடற்குப் புணையெனப் பொலிந்துந் ரணத்தைத், தென்மய மாகி யருடருங் குருவைத் திகமநந் தனினினைந் திடுவாம். 7

8. ஶ்ரீ பாண்ட்³யதே³ஶே மது⁴ஜிந்முநீஶ்வரை: ஸம்யக்பூஜி
தோ லிங்க³வர: ஸ்தி²தோ ய: | தம் ஶாலிவாடீஸ
ஹிதந்த³யாளும் ஶ்ரீராஜக²ட்³கே³ஶ்வரம் ஶ்ரயாம:॥

ஸ்ரீ பாண்டிய தேசத்தில் முன் மது வென்ற முநீஸ்வரரால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்ட எந்த லிங்க ஸ்ரேஷ்டமிருக்கின்றதோ, அந்தத் தயாளுவாயும், சாலிவாடீஸ்வரியோடு கூடியும் இருக்கின்ற ஸ்ரீ ராஜ கட்கேஸ்வரரை ஸ்தோத்திரஞ் செய்வாம்.

பல்வள நிறைந்த பாண்டிநன் ஞட்டிற் பகர்மதுப் பிரிய மா முநிவன், நல்வளன் பெறுதற் கருச்சனை புரிந்த நற்றிரி புவநா யகனைச், சொல்வளல் வீர விறையவற் காகத் தோன்றிய கொற்றவா ளிறையை, நெல்வளர்த் தனையொ டிலகருணிதியை நெஞ்சினி னினைந்துபோற் றுதுமே. 8

9. மது⁴க்ஷேத்ரமிதி க்²யாதம் தத் ஸ்தா²நம் கலி
நாஶநம் | கோடீஶ்வரமிதி விக்²யாதம் ப³ஹு
ஸாது⁴பரிவ்ருதம் ॥

மது க்ஷேத்திர மெனக் கியாதி யடைந்ததாயும், கலியினை நாசம் செய்கின்றதாயும், கோடீஸ்வர ரென்று விசேஷமாகப் பிரஸித்தி அடைந்ததாயும், அநேகம் பெரியோர்களாற் சூழப்பட்டதாயு மிருக்கின்ற ஸ்தாநம் ஒன் றிருக்கின்றது.

உலகெனு மனையின் மலைமுலை யிலகு மொளிமணி யிணைத்தமா லையினி, லிலகுமாதாணிப் பாண்டிநன் ஞட்டி லிலகிடு மாதன மெல்லாக், கலிகளைக் களையு மதுப்புரங் கழனி கவின்

மிகு கோவிலூ ரென்று, மலிதவ நிறைந்த மாதவ ருறையு
மாண்புறு நகரமொன் றுளதால். 9

10. ஸஸ்தாநேஷ்வாத்மநிஷ்டைர்விஷயவிரதைஶ்சிவபக்தைர்மஹாத்மபி: | ஸமாவ்ருதோ முக்திராமலிங்கநாமா ஜ்ஞாநீ பவதி ||

அந்த ஸ்தாநத்தில் ஆத்ம நிஷ்டர்களாயும், விஷய விரக்தர்களாயும், சிவ பக்தர்களாயும், மகாத்மாக்களாயும் இருக்கின்றவர்களாற் சூழப்பட்டு முத்தி ராமலிங்க மென்ற பெயரை யுடைய ஒரு ஞாநி இருந்தார்.

அங்கக ரதனி லான்மனி னிலைத்தங் கருந்தலா திகளைமெய் வெறுத்தே, பொன்னெடுங் கடுக்கை வேணியற் போற்றும் புகழ் மிகு முனிவரர் போற்றப், பன்னுறு பதத்திற் பழமறைப் பொருளைப் பகர்ந்திட நிகழ்ந்தபோற் பதிந்த, நன்னெறி முத்தி ராமலிங் கேச ஞானமெய்த் தேசிக னிருந்தான். 10

11. ஸ்வாத்மாநந்தரதஸ்ஸதா ப்ரஹ்மபராயண: | வைபவம் தஸ்ய வக்தும் நாலம் ஸாக்ஷாச்சேஷோ பணீஶ்வர: ||

மகாத்மாவாயும், ஆத்மாநந்தத்தில் எப்பொழுதும் ரமித்துக்கொண் டிருப்பவராயும், சதா பிரஹ்மத் தியாநத்தில் மூழ்கினவராயும் இருக்கின்ற அவரது வைபவத்தினை நேரே கூறுதற்கு, ஆதிசேஷனும் சாமர்த்திய முடையவ னல்லன்.

பிரம வாநந்தப் பெருங்கடன் முழுகியே பிறிவறச் சுகித்தாடி, யொருமை மேயநன் மகத்துவன் விகற்பமி லொள்ளிய நிலைநிற்போன், கரும மேகிடக் கண்டவர் பிணியறக் கதிர்விடு கவின்வாய்ந்தோன், பெருமை பேசிடச் சேடனும் பின்னுறிற் பேசுறுந் தகைத்தாமோ. 11

12. யஸ்ய தேவீ ப்ரஸந்நா ஸா ஸர்வேஶ்வரீ ஸர்வதா | தஸ்மை தஸ்மை ஸாந்நித்யம் கரோதி ஸா கருணாவதீ ||

எவர்க்குச் சர்வேச்வரி தேவி சதா பிரசந்நமா யிருக்கின்றனளோ, கருணாவதியான தேவி அடிக்கடி தரிசனம் கொடுத்தனளோ.

சிக்கிற் றேசிகன் சேவடி சேவைசெய் திருநாண்
மக்கி னச்சுரம் வந்துற மாலயன் றேடுந்
தக்க வன்னையே கன்னியாய் முத்திநந் தணிப்பான்
புக்கி ருந்தன ளெனினவன் பெருமையார் புகல்வார். 12

காரை மாநகர்க் கேகியே கால்கள்நொந் திடவே
வீர மாதவன் வேண்டுக ளெனக்கருள் விமலை
சேரை யாவினிக் கோவிலூ ரெனச்செப்பிற் றேவன்
பேரை யேதினம் வழுத்தலல் லாற்பிறி துளதோ. 13

அன்னை நெல்லையா ளநுதின மகர்நிச மருகில்
முன்னவன்னுட னிருந்தருண் மொழிமொழிந் தனளேல்
பின்ன வன்பெரும் பெருமையைப் பேசநா வொன்றோ
சொன்ன வின்றிடுந் தகையது தொண்டரே சொன்மின்.

பிரம வித்தையின் பரம்பரை பெரிதினி னிலவ
அருமை வைத்தநன் மடமொன்றை யாற்றென வன்னையே
கரும முற்றுறக் கதலிமுற் பொருள்களை யருளின்
திரம தெத்துணை யாஞ்சொலத் தேசிகன் புகழே. 15

அன்பி னித்திய மங்கலை யையன்முன் றோன்றி
யன்ப வோருண்டைக் கிருவரு மண்மின மெனவே
என்பு ருகிய வன்பொடு மெழுந்தருள் புரிந்தால்
முன்பன் சீர்த்தியைச் சேடனு மொழியவோ மொழியீர்.

ஐய னார்முதற் றேவருந் தங்குறை யகற்ற
மெய்ய னரிடம் விண்ணப்ப மிழற்றுவ ரெனின்யாம்

தூய்ய ஞர்பதம் தொழுவதை விடுத்தொரு கணமும்
பொய்ய ருடன் வாழ்வதும் புகழ்கொலோ புகலீர். 17

எவனு லகினி லெழுதலா லெங்கணு மறையின்
உவம னின்றிய முடிபொரு ளோசையே மிகுத்த
பவம கற்றிடுஞ் சீடர்தம் பரம்பரை பரந்த
தவன்பெ ருமையை யறையுமா றெங்ஙனே யறைமீர்.18

சகரு ரவன்முன் வந்தருண் முறையெலாஞ் சகத்தின்
மிகக்கு யிற்றின மேலவ னுதித்தில னயின்
புகல்வ தெங்ஙன்யாம் மறைமுடிப்பொருளினை யிருணின்
றகல்வ தெங்ஙன மன்பரே யறைமினோ வறைமின். 19

சாத்தி ரக்கடல் விரிந்ததுஞ் சதுர்மறை விரிவுங்
கோத்தி ரத்திரள் விரிந்ததுங் கோவில்கள் விரிவும்
நேத்தி ரத்திரு நாதனே நேரின்முத் தீசக்
காத்தி ரந்தரி யானெனிற் காண்பவ ரெவரே. 20

13. ஸாக்ஷாச்ஶ்ரீ தக்ஷிணாமூர்த்திரூபஸ்ய
தேஹமாச்ரித்ய | ஸம்ஸாரஸாகராதுத்தார்ய சிஷ்யான்
குரு: ||

சாக்ஷாத் ஸ்ரீ தக்ஷிணமூர்த்தியான குருவே, அந்தத்
திருமேனியை அடைந்து, பஜித்தவர்களைச் சமுசார
சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றிக்கொண்டிருந்தார்.

தென்முக மாகி வைகுந் தேவனே தென்னு டற்ற
நன்மைசெய் யறத்தி னனே ஞானதே சிகனுய் வந்தே
புன்மையிக் கிருந்த வெம்மைப் புகழ்பெறப் புரிந்திட் டானுல்
தன்மையை யறிந்தி லாருந் தரணியின் மறுடர் தாமோ. 21

14. தஸ்ய சிஷ்யாஸ்ஸ விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மாத்யாஸ்
ஸநகாதய: | சிவம்பராஹிய ஸ்வதேதா வாசக
ஸ்வ நாசக: ||

15. 𑌬𑍃𑌹𑌚𑍍𑌛𑍋𑌣𑌾𑌚𑌲𑍋 𑌹𑍍𑌰𑌸𑍍𑌵𑌃 𑌯𑌵𑍀𑌯𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾𑌹𑍍𑌵𑌯𑌃 । 𑌬𑌾𑌲𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌶𑍍𑌚 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑌾𑌶𑍍𑌚 𑌬𑌹𑌵𑍋𑌽𑌭𑌵𑌨𑍍 ॥

அவர்க்குச் சிஷ்யர்களாக் விசேஷக் கியாதியுடைய சநகாதிகளே, சிதம்பரம், வெள்ளையன், குட்டையன், ஸ்கந்தன், பெரிய அருணாசலம், சின்ன அருணாசலம், குழந்தை என்னும் பெயர்களுடன் அவதரித்தனர். இவ்வாறு அநேக விரக்தர்கள் சிஷ்யர்களாக இருந்தார்கள்.

இத்தகை யிறைவன் றிருவடி பணிய விமையவர் வழுத்திடுஞ் சநகர், மெய்த்தவர் பலரு மடியவ ராகி மேதினி தனிலவ தரித்தார், சுத்தமெய்த் துறவி னிறையவன் சிறிய துறவிறை கருணைமா நிதியன், முத்தன்வெண் முநிவன் வாமநன் குழந்தை முருகன்முன் முநிவர்க ளளவோ. 22

16. 𑌏𑌤𑌤𑍍𑌸𑌾𑌕𑌂 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌷𑌯𑌜𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌸𑌾𑌤𑌿𑌶𑌯𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌃 । 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌯𑍀𑌶𑌨𑌾𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌣𑌯𑌨𑍍 𑌸𑌦𑌾 ॥

அவர்களோடுகூட பிரஹ்ம ஞானத்தை அறிய வேண்டுமென்ற விருப்பமுடையவராயும், அரசப்பரென்னும் பெயரை யுடையவராயு மிருந்த அந்த மகான், சதா தம் சற்குருவிற்குத் திருப்தி யுண்டாகுமாறு சேவைசெய்து வந்தார்.

செப்பிய முநிவர் தம்மினத் தோடுஞ் செகம்புக ழசுவத்த நாதன், ஒப்பறும் பிரம முணருவான் விரும்பி யொப்பறுங் குருபாற் பணிந்தே, யிப்படி யாவ னிப்படி மீது மிருப்பவன் குருப்பிரான் கழற்கன், பப்பிய மாநத்த னையனுர் மகிழ்வை மகர்நிச மடையவே புரிவான் 23

குருபணி தலைக்கொண் டார்க்கே குவலயம் பிரம மாகு
மொருபரப் பிரமந் தன்ன துருவமா யொளிரு மென்ப
திருமறை முடியி னோசை யியற்றியே காட்டி னால்
திருவா சப்ப னென்னுந் தெய்வமா முனிவ னன்றே. 24

வென்ற வைம்புலச் சசிவன்னன் விண்புக ழுதங்கன்
மன்றி லொன்றிய மாணிக்கந் தத்துவ ராய
வின்ற வன்னெலா மென்னெனக் குருபணி யியைந்தான்
அன்றி ருந்தமெய்த் தவர்களு மஞ்சின ரவன்பால். 25

17. 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌿𑌥𑍍𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂𑌬𑍋
𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 । 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂𑌤𑌦𑍁𑌪𑌦𑍇𑌶𑍇𑌨
𑌸𑍍𑌵𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

அந்த முத்தி ராம லிங்க குருவும் (இவரைப் பார்த்து) நீயே பிரஹ்மம், ஜகத்துப் பொய் யென்று போதித்தார். அந்தச் சற்குரு உபதேசத்தினால் (இவரும்) பிரத்திய காத்மாவின் ஸ்வரூபத்தினை அறிந்தார்.

சுவரு றைந்திடு மோவியஞ் சுவரெனச் சுயமாம்
பவமு தலிய நினைவுகள் பரமென நினைந்தச்
சிவசொ ரூபநீ யாகுதி சின்மய மெல்லாம்
நவமி குமர சப்பனே யென்றன னாதன். 26

18. 𑌵𑌿𑌦𑍇𑌹𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌸𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍋𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿𑌕𑍇
𑌽𑌵𑌸𑌤𑍍 । 𑌶𑍁𑌶𑍍𑌰𑍂𑌷𑌯𑌾𑌨𑌨𑍍𑌯𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌰𑌾
𑌧𑌿𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌂 ॥

அநந்ய பக்தியாகின்ற சுஶ்ருஷையினால் அந்தக் குருவை ஆராதித்துக்கொண்டு, விதேக முக்திவரை அந்தக் குரு சமீபத்தில் (நிழல் போல) வசித்து வந்தார்.

அருண்மொ ழியினைக் கேட்டன மகிழ்ந்தர சப்பன்
றெருண்மி குந்திடத் தெளிதரு நிட்டையே செய்வான்

பொருண்ம லிந்திடு மாரியன் பொலன்கழல் நிழல்போர்
விருண்ம ருண்டிடுஞ் சேவையே துணையென விருந்தான்.

19. ஏவந்நாம கியத்காலம் தத்ரைவ நிவ ஸம்ஸ்தத: | ஶிவக்ஷேத்ரோத்தமே வஸ்தும் யாவ ஜ்ஜீவம் மனோ ததௌ ||

அதன் பின் சிலகாலம் ஆண்டே வசித்து வரும் போது, உத்தமமான சிவ க்ஷேத்திரத்தில் ஜீவனுள்ள வரை வசிக்க வேண்டு மென்று மநதில் எண்ணினர்.

வந்த காரிய முடிந்தபின் வள்ளலும் பனிபோ
லந்த மின்றிய சிவத்தினி லழுந்தின னதன்பின்
னந்த மாதலத் தண்மினன். சிறிதுநா ளொருநா
ளெந்த மாதலத் துறைவது தனித்தினி நிலைத்தே. 28

20. ஶ்ருத்தநாயமுக்யம் ஶ்ரேஷ்டம் ஹாலாஸ்யமதி பாவநம் | ஶ்ருதௌ சிதம்பரக்ஷேத்ரம் க்வாத்ர வாஸ: ப்ரஶஸ்யதே ||

ஆருடையார் கோவில் சிரேஷ்டமாம், ஆலா சியம் (மதுரை) அதிபரிசுத்தமாம், சிதம்பர க்ஷேத் திர மிருக்கின்றது, இந்த மூன்றனுள் யாண்டு வசிப் பது சிலாக்கியம் ?

குருந்தை மாநிழற் கொண்டவன் றலத்திலோ குமரி
யிருந்த ரசுசெய் மதுரையம் பதியிலோ வினிய
விருந்து செய்திடு நகையினள் விரும்பிட நடஞ்செய்
யருந்த லத்திலோ வென்றெணி யமர்ந்தனன் யோகில்.

21. இதி விசிந்த்ய தஸ்யாஸ்ய ஶ்ரத்தாயீஶஸ்ய ஶங்கர: | ஸ்வப்னேऽவதத்ஸ்வம் ஹாலாஸ்யாமஹேஶ திஹாகராஜ ||

என்று சிந்தையோடு கூடியிருக்கும் இந்த அசுவத்த நாதருடைய ஸ்வப்பநத்தில் மிக ஆதரவோடு நீ ஆலாசியத்திற்கு வருக வென்று ஆஞ்ஞை பண்ணினார் (மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர்களுடைய சந்நிதியில் தீபாராதனையையும் தரிசிப் பித்துச் சுவாமி மறைந்தார்).

அன்னைமுன் மவுலி தாங்கி யாசுசெய் நகருக் கின்னே
மன்னுற வருவா யென்ன மலர்ந்துநல் யோகில் வந்தே
சன்னிதித் தீப வாரா தனையுமெய்த் தனையுங் காட்டி
மின்னென மறைந்தான் முன்னர் மீனவ னான கோனே.

22. ஆஜ்ஞயாஸ்ய பக்தேஷ்டகாரிண:
கருணாநிதே: | ஸ பிப்பலேஶஸ்ஸம்ப்ராப
மதுராம் மதுராவதீம் ||

பக்தர்களுடைய இஷ்டத்தினைச் செய்விக்கின்றவராயும், கருணா நிதியாயு மிருக்கின்ற சுந்தரேசுவரருடைய ஆஞ்ஞையினால் அந்தப் பிப்பலேச (அரசப்ப)ரும் மதுரமா யிருக்கின்ற மதுரா புரியை வந்து நன்றாக அடைந்தார்.

அடியவ ரெண்ண மெல்லா மங்கொடி முடிக்கு மையன்
கடனிதிக் கருணை யாளன் கவின்மிகும் பெயரை யுற்றோ
படியினி லாணை யிட்ட படியினி லசுவத் தேசன் [ன்
றொடியினி லால வாயை நண்ணிதி னண்ணி னால்.

சென்றவன் சுந்த ரேசச் செல்வனு முமையும் வாழும், பொன்றிகழ் கோயிற் புக்கான் பொன்னின்றா மரையிற் றோய்ந்தே, நின்றவண் கரியைத் தந்தை தாயினை நெடுவேற் றேவை, வன்றவன் மநமு வந்தே வழுத்தியே வணங்கி னானே.

23. தஸ்யா தக்ஷிணதிக்பாகே க்ருததாராநுஸாரி
தீர்த்தே | ஸ்நாத்வா ஸ க்ருஷ்ணம்ஸ்நேஹவத்ருத்வ விரம்
ஜகா ||

மதுராபுரியின் தென்றிசையி லிருக்கின்ற கிருத மாலாநதிக்கரையில் உள்ள ஒரு மடத்தில் அவர் அநேக காலம் சந்தோஷத்துடன் வசித்துக் கொண்டிருந்தார்.

வணங்கிய பின்னர் மன்னும் மதுரைமா நகரின் றெற்கில்
மணங்கமழ் கிருத மாலை மாநதிக் கரையி னோர்பால்
இணங்கிய மடமொன் றி லிருந்தன னெடுநா ளின்பாய்க்
குணங்களுக் கிடம தான குருவா சப்ப மேலோன். 33

24. [illegible]

25. [illegible]

26. [illegible]

அந்தப் பட்டணத்திற்கு இஸ்வரராயும், சகல ஜகத்திற்கும் அதிபராயும், மேலான பிரஹ்ம வித்யா ஸ்வரூபியான மீனாக்ஷிக்கு நாயகராயும்,

இவ்வள வென்று அளவிடக்கூடாத கருணையினாற் பூர்ணமான மநத்தினை யுடையவராயும், ஏழைகளை இரக்ஷிப்பதில் அதிக ஆதரவுடன் கூடினவராயும், ஆச்சரியமான லீலா விநோதத்தினை யுடையவராயு மிருக்கின்ற

சுந்தரேஸ்வரருடைய சரித்திரத்தினைப் பிரமரிஷிகுல சூடாமணியாயுள்ள அந்த ஒரு அகஸ்திய முனிவ ரன்றி யாவர் வர்ணிக்கச் சமர்த்துடையராவர்.

கூடன் மாநகர்க் கிறைவனுய்க் குலவுல கிறைஞ்சாய்த்
தேடு போறி வுருவமாந் தேவிமீ னும்மை
கூடு நாயக னுகியே கொளுமள விலதாய்
நாடு சீர்த்தயை நிறைந்துள நற்றிரு வுளனுய். 34

எம்மை யேநிக ரேழைக டமைப்புரப் பதுவே
செம்மை யாகிய கடனெனத் திரமுறும் பெரியோன்
அம்ம வாவெனு மற்புத லீலைசெய் யழகன்
நம்மை யாளுடை யிறைபுகழ் நவில்பவ ரெவரே. 35

சுமாயாவிலுவாயொயிவாஹாக்கீகாஸணக்ஷஂ।
ஶோகக்ணகவாதாவீஷூஹக்ஷணஉக்ஷிணே॥

28. வாஷ்வத்ருதிவஸஂ ஶ்ராயிவிஂயூமவுநி
யாதநே। ஹரிஂ ஹரஂ காஸயிக்வா உஷ்டே ஶெ
ஷண வஉஃவஉே॥

29. க்ஷாஉக்ஷஹாமஸஉதாகஸஂ ஶோகாதிரு
யாஂதயெ। உாக்ஷிணாத்ஹிதாயெயாஷூஉ
திஷவஸெத்ருகே॥

அகாதமா யிருக்கின்ற எல்லாச்சமுத்திரங்களையும் உள்ளங்கை ஜலமாய்ச் செய்வதில் சமர்த்தராயும், லோக கண்டர்களான வாதாபி, இல்வலனைப் பக்ஷணம் செய்வதில் சமர்த்தராயும்,

சூரிய சந்திரர்களுடைய போக்கு வரவைத் தடுத்த விந்தியனுடைய கர்வத்தினைப் பங்கம் பண்ணினவராயும், குற்றாலத்தி லிருந்த விஷ்ணுவைச் சிவலிங்கமாகச் செய்து, துஷ்ட வைணவர்களுக்குத் துக்கத்தினைக் கொடுத்தவராயும்,

உலகத்தினுடைய துன்பத்தை நிவிர்த்திக்கும் பொருட்டுப் பூமியினுடைய தென்றிசையில் வந்து

சமன் செய்தவராயும், தக்ஷிண திக்கி லிருக்கின்ற ஜனங் களுக்கு இதம் செய்யும் பொருட்டு ஈஶ்வரனிடத்தி லிருந்து திராமிட (தமிழ்)ச் சூத்திரத்தினை அடைந்தவ ராயும்,

பிரமகல் லிருடி குலத்தினிற் சிரத்திற் பிறங்கிய மணி யெனப் பெரியோன், கரையறு கடல்கண் முழுதையு முளங் கை கதுவுற மாந்திட வுரியோன், இருமுல குறுமுள் ளென் னும்வா தாபி யில்வலர் தமையயி லரியோன், இரவியி னில வின் செலல்குலை மலையை யேப்பமிட் டடக்கிட வுரியோன்.

அரியினை யரனுச் செய்தே யவஞ்செய்வை ணவருக் காக,எரியனு ரிழைத்த மேலோ னித்தரைத் துயரைநீக்க,வுரிய தென் றிசையி னின்றே யுலகினைச் சமமாய் வைத்தோன், பெ ரியதென் மக்கள் வாழப் பெருமன்பாற் றமிழைப் பெற்றோன்.

30. 𑌶𑌿𑌵𑍋𑌽𑌹𑌂𑌭𑌾𑌵𑌨𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌚𑍍𑌛𑌿𑌵𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌰 𑌵𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌃 । 𑌨𑌿𑌜𑌚𑌿𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸𑌦𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌦𑌚𑌰 𑌣𑌾𑌂𑌬𑍁𑌜𑌃 ॥

31. 𑌅𑌨𑌨𑍍𑌯𑌸𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌪𑌸𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑍋𑌷𑌿𑌤𑌸𑌦𑌾𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍 । [illegible] 𑌵𑌂 𑌜𑌗𑌦𑍍𑌗𑍁𑌰𑍁𑌃 ॥

"சிவனே நான்" என்னும் பாவனையினால் சாக்ஷாத் ஈஶ்வரனுக்கு இரண்டாவது ஈஶ்வர விக்கிரகராயும், தமது சித்தத்தில் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியருடைய பாதார விந்தத்தைச் சதா தியானஞ் செய்து கொண்டிருக் கின்றவராயும்,

ஒருவராலும் சாதிக்கக் கூடாதிருக்கின்ற தபசி னால் சந்தோஷத்தினை யடைந்த ஸ்ரீ சதா சிவனிடத்தி னின்றும் சர்வப் பிராணிகளுக்கும் குருவாயிருக்கும்

தன்மை பெற்று ஜகத்குருவாயும், இருக்கின்ற (அகஸ்திய மகரிஷியையன்றி யாவர்வர்ணிக்கச்சமர்த்தராவர்).

நற்சிவ ஞானே யென்னும் நல்லபா வனையி ஞனே
சிற்சிவ மாகி வேரோர் சிவமெனத் திகழுந் தேவன்
சொற்சுவைக் குமரன் ருளைச் சொந்தமாய்ச் சிந்தைசெய்வோன்
சற்சன ரெவருஞ் செய்யாத் தவத்திஞற் சிவத்தைப் போற்றி.

மகிழ்வினை யுஞற்றி லோக குருவென மண்விண் ணெல்லாம்
புகழ்வினை புரிய வாழ்வோன் புண்ணிய னகத்தி யேசன்
றிகழிவன் றன்னை யன்றித் திரிபுர மெரித்தோன் சீர்த்தி
புகழ்பவ ரெவரோ யிந்தப் புரம்பதி ஞலி லம்மா. 39

32. ஜகதாமபி ஸர்வேஷாம் ஜநகௌ பவநாசநௌ | விசேஷாத் ஸ்வஸ்வ பக்தாநாம் மீநாக்ஷீ ஸுந்தரேச்வரௌ ||

33. பக்த்யா நித்யம் ஸம்யக் ப்ரதக்ஷிண நமஸ்க்ருதை: | ஸந்தோஷயந்ந்யவாஸாயம் ஆலயேஸ்வத்த நாயக: ||

சர்வஜகத்திற்கும் மாதா பிதாக்களா யிருப்பினும், (அரசப்பர்) பாவனு பலத்தின் விசேஷத்தினுல், தமது மாதா பிதாக்களாய மீனுக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்களை,

பக்தியோடு நாடோறும் நன்ருகப் பிரதக்ஷிண நமஸ்கார ஸ்தோத்திரங்களால் (ஈஸ்வரனைச்) சந்தோஷஞ் செய்வித்துக் கொண்டு ஆலாசியத்தில் இந்த அசுவத்தநாதர் வசித்துக்கொண் டிருந்தார்.

அப்படி வசித்துக்கொண்டு வரும்போது பங்குனி உத்தரத்தில் நடக்கின்ற குருபூஜைக்குக் கோவிலூருக்கு வருஷந்தோறும் போய் வந்து கொண்டிருந்தார். ஒரு வருஷத்தில் குருபூஜைக்கு ஒரு வாரத்திற்குமுன்

சுந்தரேஸ்வரர் வந்து மதுரையின்கண் குருபூஜை நடத்துக அங்குச்செல்லவேண்டாம் என்று உத்தரவு கொடுத்ததை லக்ஷியம் பண்ணாமல் குரு விஷயத்தில் ஈசுவர வாக்கியம் பெரிதல்ல வென்று கருதி மடத்திலிருந்து புறப்பட்டு சந்நிதி மண்டபத்தில் வந்து உட்கார்ந்தவுடன் ஸ்வப்நத்தில் குரவரெழுந்தருளி நீ கோவிலூருக்கு வரவேண்டாம் இவ்விடத்தில் குருபூஜை நடக்கும் நீ அதைப்பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம் தடைபடா தென்று கூறித் தெற்கு வாசலி லிருக்கின்ற நாயகர்மார்களுக்கும் இந்தக் குருபூஜையை நீங்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து நடத்தவேண்டுமென்றும் ஆஞ்ஞை செய்தார். உத்தரவான பிரகாரம் அவர்களும் அவ்வாறே நடத்தி வந்தார்கள்.

உலகினை வருக்குந் தாயாய்த் தந்தையா யொளிர்ந்திட் டாலும்
பலகலை யசுவத் தேசன் பாவனைப் பலத்தி னானே
யிலகினை யத்த னாக்கு மெழிலிறை மீன்க ணாளைத்
திலகமெய் யன்பி னானே திநம்வலம் வந்து போற்றி. 40

பவமகல் துதியி னானே பலமுறை மகிழ்வித் தாடிச்
சிவமக மெனவே மன்னுஞ் சிந்தையோ டால வாயிற்
றவமுற வாழ்ந்து வந்த சமயம்பங் குனிநன் னாளிற்
சிவகுரு பூசை யெய்திற் செல்லுவன் கோவி லூர்க்கே. 41

பற்பல வருட மிந்தப் படிநடந் திடவே யோர்கால்
சிற்பரன் பூசை சேரச் செல்லுவா னுன்னு முன்னே
கற்பரக் கரிக்கிக் கீந்த கவினிறை யோகிற் றோன்றி
முற்பரன் பூசை யிங்கே முடித்தியங் கேக வேண்டாம்.

என்றருள் புரிந்துங் கேளா தெழிற்குரு விடயந் தன்னின்
மன்றவ னுரையுங் குன்று மாமென மடத்தி னின்றுஞ்
சென்றவன் மண்ட பத்திற் றேவசந் நிதியிற் சேர
இன்றவ னுளத்தின் ஞான தேசிக னிலங்கிக் கூறும். 43

மைந்தநீ கோவி லூரென் மாநகர்க் கேகவேண்டா
மந்தயில் லெனது பூசை யற்புத மாக வேதா
ணிந்தமெய்ப் பதியி லேயே யிலங்கிடுங் கவலை யென்னே
சிந்திநின் சிவசொ ரூப மென்றனன் சிவமாய் நின்றோன்.

தென்றிசை வாயில் வைகுந் திவ்விய நாய்க்கர் மார்நீர்
என்றனிப் புதல்வ னுற்றும் பூசையை யிசைமி னென்னு
மன்றிசை நடனன் கூற மகிழ்வொடும் பெருவாழ் வீதா
லென்றவர் பேசிப் பூசை யெழில்பெற நடத்தி னரே. 45

34. ஸ்வாவெஸ ச உெ ஶஂஹ ஂ வஜயநு
ரு ஂ்ர ஂவீஂகெ | வ ஂவெஷ்நுபெடி.ஶஂ ஸூரயநு
ஸ நிநாய ஸஹ ஂவாஸ்ராநு ||

கஉாவிஃ ஸ்வஸூராஜெவீ ஸவீஹிஸ்தவ்ஸஹா
ஶு ஊ |

(அவர்) தாம் வசிக்கும் மடத்தில் குருபீடத்தில் சம்புவாகிய நடராசரைத் தியானித்துப் புஷ்பங்களால் பூஜித்து அநேக காலம் வசித்து வந்தார்.

ஒருகால் அவர் வசிக்கும் மடத்தில் மீனாக்ஷிதேவி சகிகளோடு ஸ்வப்நத்தில் வந்தனள்.

தானுறை மடத்திற் றேசிக பீடந் தனிலட னேசனைத் திகழு, ஞானமாய் நினைந்து மலர்கொடு போற்றி ஞாதுரா தியகழன் றரிய, மோனமா நிலையி லிருந்திடு காலை மும்மூலைச் சயற்கணி யனையும், வானுறை தனது சேடிய ரோடும் வந்த னள் மைந்தன்றன் யோகில். 46

35. ஶ்ரூமத்ஶாஜுயஞீஂ தாநு ஷ்டா ஸவ்ய
ஸ்தஊாஸூ ஂவநு | ஶ்ரூமெஞ்ஶஃக ஂவஸ்தீதிஎ
வீஂ ஸா கிஂகரொஊஹு |

36. ஸ ஂஸ்ரயாவஊ ஂவெஷ்ந ஸஂெமநாயஂ

என்னுயிர் நாத வவன்செய்வ தென்னே யின்மலர் நந்தன மெல்லாம், மின்னலே யிலது காய்ந்தன நீரை மேலிடக்கூவியு மிலனே, யின்னவன் மீது குற்றமென் னெனவே யின்புட னிசைத்திட் விறைவி, கன்னலின் மொழியிற் கரைந்தபோற் கரந்தான் கயற்கணி பங்கனு மெங்கோன்

41. ஸ்வப்நாதுத்தாய ஸஹஸா போதயீஶஸ்தந் [illegible]
[illegible] | க்ருஷ்ண நாயக நாமாநம் [illegible]
[illegible] ||

42. [illegible]
[illegible] |
[illegible] ||

43. [illegible]
[illegible] |
[illegible] வச: ||

44. [illegible]
[illegible] |
[illegible] வச: ||

ஸ்வப்நத்தினின்றும் சஹஜமாக விழித்துக்கொண்டு அந்த மடத்திற்கு நாயகனுயிருக்கின்ற கிருஷ்ண நாயக்கனை போதீச(அரசப்ப)ர் அழைத்து (அவனுக்கு) தர்மத்தைப் போதித்தார்.

இந்தப் புஷ்பச்செடிகளை நாடோறும் இறைவைத் தண்ணீரால் ஆதரவோடு பரிபாலிப்பையேயாயின், அதனுல் உனக்கு நிகரில்லாத புண்யமும் சுகமும் கிடைக்கும்

என்று கூறியதும், அவனும் மநமின்றி அங்ஙனமே (செய்வேன்) என்று கூறினன். இவ்வாறு

அநேக முறை கூறியும் அவன் அவரது வசநத்தைக் கேட்டுச் செய்ய வில்லை

ஒரு திநத்தில் அரசப்பர் கிருஷ்ண நாயக்கரை அழைத்து என் இதமான வார்த்தையினை நீயேன் கேட்க வில்லை

அற்புத மிதனைக் கண்டுகேட் டுணர்ந்த வையனும் பரபரப் புடனே, பொற்புறு மடத்தி னதிபதி யாகப் புகல்கரு நாயகற் கூவி, நற்பர தரும முணர்த்தியே யிந்த நந்தந வநத்துறை மலரைச், சிற்பரன் கொளநன் னீரினால் விருத்தி செய்திடி னுய்திட லெளிதே. 51

நின்னுடைக் குலத்திற் கின்பமும் புகழு நின்றனக் களவிலா வறமும், மன்னுறு மெனவே மநமிலா னாகி மற்றதைச் செய்வலென் றகன்றான், பன்னுறத் தவனும் பலமுறை கேட்டும் பதிரனு மெனவுறை காலை, யன்னவற் கூவி யிதமொழி யிசைத்து மையநீ கேட்டிலை யென்னே. 52

45. 𑌇𑌤𑌿 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌿𑌨𑍍𑌨𑍁𑌪𑌦𑌿𑌶𑌤𑍀𑌤𑌿 𑌰𑍁𑌷𑌾
𑌵𑌚𑌃 । 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌰𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌚𑌸𑌿 𑌨 𑌚 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌣𑍍𑌵𑌤𑌿
𑌕𑌰𑍍𑌣𑌾 ॥

46. 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌪𑌾𑌲𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌸𑌤𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌕𑌥𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑍇 𑌵𑌚𑌃 । 𑌇𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌵𑌜𑍍𑌞𑌾𑌯 𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌸𑍍𑌵𑌂
𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌵𑌶𑌰𑌹𑍍𑌮𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿 ॥

47. 𑌯𑌦𑌿 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌦𑍇𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌾𑌸𑌸𑍍𑌯
𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌨𑌾𑌯𑌕𑍋
𑌜𑍋𑌷𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌃 ।

48. 𑌮𑌹𑍋𑌤𑍍𑌸𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌾 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾
𑌕𑍃𑌤𑌾𑌞𑍍𑌜𑌲𑌿𑌃 । 𑌤𑌤𑍍𑌰𑌾𑌗𑌃 𑌸𑍋𑌦𑌰𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌭𑍋𑌗
𑌵𑌿𑌧𑌾𑌨𑌯𑍋𑌗𑍍𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸𑌿𑌧 ॥

49. ஶிவாலயஞ்சு விசேராஜாக்ஷீஸுந்
ரேஶயோ: | ஸந்நிதௌ ஸாஷ்டாங்கம் ஸ
ம விநயாந்வித: ||

50. ஸுந்தரேஶ தயாஸிந்தோ விஜ்ஞப்திம் ஶ்ரு
ணு காம்ப்ரதம் |

என்று கேட்க, அவனும் அவ்வாறே செய்கின்றே னென்று பொய் வசனம் கூறினான். அப்போது வாக்கி னால் மட்டும் சொல்லுகின்றாய் செய்கையினால் காண்பிக் கின்றா யில்லை.

ஆனதால், முன்போன்று பொய் கூறேன் உமது வசனத்தின் பிரகாரம் அவசியம் செய்கின்றேன் என்று உன் நாதனான ராமனிடத்தில் ஆணைவைத்துப் பிர மாண பூர்வகமாகக் கூறுவாயாயின்,

உன் வார்த்தையில் எனக்கு நம்பிக்கை வருமெ ன்று கூறினார்; அந்தக் கிருஷ்ண நாய்க்கன் அக்கால் ஒன்றும் பதிற் கூறாமல் வேறு சித்த முடையவ னாய்ப் போய்விட்டான்.

அதன் பின் தன் வாக்கியத்தினைப் பிரீதியோடு கேட்டுப் பதிற் சொல்லாமற் போனதை அறிந்து, மந தில் வியசநத்தோடு போதிநாதர் (அரசப்பர்) சிவனை அடைந்தார்.

ஆண்டுச் சிவாலயத்தினை (அடைந்து) மாதா பிதாக்களாகிய மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரருடைய சந்நிதி யில் விநயத்தோடு நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்திக்கின்றார்.

சுந்தரேஶ! தயாசிந்துவே! என்னுடைய விண் ணப்பத்தைக் கேளும் (என்று)

என்னவே பின்னுஞ் செய்குவ னெனப்பெருய் யியம்பிட வாக்கிஞ லலது, நன்னெறி யதனிற் காட்டிலை யினிப்பொய் நவில்கிலன் முன்னென வின்னே, செந்நெறி யுதனைச் செய் குவ னெனவே செங்கல்வ ராயன்மே லாணை, சொன்னபின் னினது மொழியினிற் சிரத்தை தோன்றிடு மெனத்தவ னவ னும். 53

ஒன்றுமே யுரையா தெழுந்துதன் னிருக்கை யொன்றி னன் றனதுரை மகிழ்வா, யன்றவன் வினவி மறுமொழி யுரையா வதுதனை யெண்ணிநொந் தறிஞன், சென்றிறை யிறைவி செல்வநற் கோவிற் றிருமுனே வணங்கியே போற்றி, நின்றருங் கருணை நாதனே ! நிமலா ! நின்மக னுரைப்பதைக் கேட்டி. 54

வாமாவாமாஸமாநாத்யாஶ்ரஃ நிஷ்ரஷீதா ஶிவஶ்வயா ॥

51. வதாஷஷ்டிவியா ஶ்ரீஶாஸ்யா ஸத்யம் க்ரு தாயதி । ஹவதா வரிதம் வவம் ஸவம் ஸத்யம் யதீஶ்வர ॥

52. ஊஶதாவஶாநஶ்ய தவ ஸ்தாஃ க்ருஷ்ண நாய காஃ । கிஞ தஸ்யாஸ்த பாயா வ ஹயவீ த:வதாயிநீ ॥

சிவனே ! பூர்வத்தில் திரிபுராசுராதிகளை நீர் சம் ஹரித்ததும்,

64 வித மான லீலைகளை நீர் செய்ததும், நீர் முன்னம் செய்திருக்கின்ற காரியங்கள் எல்லாமும் சத்தியமா யிருக்குமாயின்,

கிருஷ்ண நாயக்கனிடத்தி லிருந்து எனக்கு வந் திருக்கின்ற அவமானம் உமக்கு வந்திருக்கின்ற தாகும்,

இன்னும் விசேஷ துக்கத்தைக் கொடுக்கின்ற பாதையும் அவனுக்கு உண்டாகட்டும்,

முன்றிரி புரத்தை யிரித்தது மறுபான் முக்கிய நான்கு
மா லீலை, யன்றிநீ யியற்றி யருடிரு வாட லனைத்துஞ்சத் திய
மெனி லையா, வென்றனி மொழியை யிகழ்ந்தது நாய்க்க
னினியநின் மொழியிகழ்ந் ததுவே, யின்றவன் றனக்கிங் கிடும்
பையைச் சிறிதே யியற்றிநு லன்றியே யறியான். 55

53. இதி விஜ்ஞாப்ய பிதரௌ ஶ்ரீ நாகஷீவலாந்த
ரேஶ்வரௌ । ஸ்வமடம் ப்ராப்ய ச முதா ஸஸ்மாரா ஶ்வத்த
பூர்வகம் ॥

54. ததஸ்ஸ்வேந கதிதா காவ்யூர்ஷுஜா க்ருதாஷ்
டாதா । வர்ஷேத்ராஜ்ஞவக்த்ரே சாமி த்ர்ஷ்ணிஜ்யு
ஷோபஶமலே ஜிநே ॥

என்று மாதா பிதாக்களான மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்களிடத்திற் றெரிவித்துத் தம் மடத்திற்கு வந்து அசுவத்த அதீசர் (அரசப்பர்) அவர்களை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அதன்பின், முற் புகன்ற வருஷம், மாதம், 16-ந் தேதியில், ஆச்சரியமான சிற்சில லீலை சிவனுற் செய்யப்பட்டது.

எனமொழிந் தமல னிருபதம் பணிந்தங் கிருங்கயற் கண்
ணியைப் போற்றித், தனதரு மடத்தி லுறைந்தன னகச் சமா
தியிற் சிலதுநாட் கழிப்பக், கனதனு மலைய னற்புத மாகக்
கருதிடு மாடலைப் புரிந்தான், முனமுரை வருட மதியினிற்
றேதி மூவைந்தின் முந்திடுங் காலை. 56

55. க்ருஷ்ணநாயகநாயிகாயாஸ்ஸ்வப்நே ஸமேத்ய கேசந । ஊசுஸ் த்வத்பதிநா ஸம்வ்ருதநாயஸ்வாமிநா ஸ்வாதீந கரோத்யத: ॥

56. ததஸ்தம் ஹந்துமாயாதௌ மீநாக்ஷீஸுந்தரேஶ்வரௌ । இத்யஸ்மாபிஶ்ஶ்ருதம் தஸ்மாத் த்வத்பதிம் ஸம்வ்ருதம் குரு ॥

கிருஷ்ண நாயக்கனுடைய பாரியையின் ஸ்வப்நத்திற் சில ஜனங்கள் வந்து உன்னுடைய புருஷன் அரசப்பரை அவமாநஞ் செய்தான்.

அதனால், அவனைக் கொல்லுவதற்கு மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்கள் வருகின்றார்களென்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். ஆகையால், உன்பதியை ஒளித்து வைத்துக்கொள்

குறையுறு நாய்க்கன் பன்னியின் கனவிற் கூட்டமாய்ச் சிலபெரி யவர்வந், தறைகுவர் நினது கொழுநனு மரிய வரசப் பர் மொழியவ மதித்தே, யுறைதலி னவனைக் கொன்றிடற் காக வுமையுடன் சுந்தரன் கூடி, நிறைவுற வருவ னென்று யாங் கேட்டே நின்றிருக் கணவனை மறைத்தி. 57

57. இத்யுக்த்வாந்தர்ஹிதாஸ் ஸர்வே ஸா வ்யஸ்ருஜத் க்ஷணே । தத்ஸ்வைவ ஶிபிகாரோஹணே ஸ ஸ்வைஸந்யை ஶ்ரீஶிவேஜஸ்வரை ॥

58. க்ருஷ்ணாயோத்யாய ஸஹஸா ஸம்ஹ்ருஷ்டா தேந ஸா । தத்வ்ருத்தாந்தம் ஸ்வபத்யே ந்யவேதயத் ॥

தனி யீட்டமாய் நிற்பத், தானதைக் காணு மமயத்தோ ரறிஞர் தன்னிடம் வந்தடே கிருஷ்ண, ஊனவ வசுவத் தீசருக் கிடும்பை யுஞற்றிய காரணம் பற்றி. 59

நின்றனைக் கோறக் கயற்கணி கேள்வன் நிகழ்ந்திதோ வந்தன னெனவே, யென்றனைப் பொருளா யெண்ணியே யிறைவ ரிங்கமர் விளைத்திட வருதல், நன்றுகொ லடியே னவர்திருக் கோப நாடிட வுரியனோ நல்லோ, யென்றவன் மொழியும் பொழுதினில் விழித்தா னிவனுந்தன் கனவினை யிசைத் தான். 60

உயா நம் ஶ்ரீ கூரதெ தவஸ்வாகெஸ்வாவவஉா நிதஃ||

65. ஸுலதெஸ்ஸுவெஉவாக்ஷிதி ஹாதி ததஸ்வஃ | ஸம் ஸூவயதி தஅரத்தம் உயி வாயா வாஸாஸ்ரு ||

ஐதி ஸஞ்ஜிம்தயஞம்தஸ்யூவாஸஹ ஶரஹெ வஸஃ |

66. ததஸ்தநாவி ஷட்டிம்மெர திநெ தவஸ்ரவஸ்ஸ்ரமகெ|ஸஹூஷிஷூஷிஸ்ரமொவாஸஃ ஶ்ராணாம்தம் ஶ்ராவ்தவாநவஸ ||

நான் அரசப்பருடைய வாக்கியத்தை அங்கீகரியாமல் அவமானஞ் செய்தே னல்லவா ?

(அதற்காக) அரசப்பர் பரமசிவனிடத்தில் தெரியப்படுத்தி யிருப்பர் என்று விளங்குகின்றது. அதனால், அந்த விருத்தாந்தத்தை நஷ்ட பூர்வகமாகச் சிவன் அறிவிக்கின்றார்.

என்று மநதில் சிந்தித்து வியசநத்தோடு கிரகத்தில் வசித்து வந்தான்.

அதன் பின், அந்த மாதம் 26 வது தேதியில் அவன் தேகத்தில், வாந்தி பேதி யுண்டாயிற்று. அதனால், அவன் பிராணாந்த மாகும்படியாய் விட்டான்.

கேட்டுளங் கலங்கி யசுவத்த முனிவன் கிளர்மொழி மறுத்ததா லவனும், வாட்டிட விறைவன் பக்கமே யுரைத்தீ வன்மையா லெனக்கொரு துயரந், தீட்டிடு மென்னுத் திகில்செறிந் திருப்பத் தேதியோ ரிருபஃ தாறில், நாட்டிய மதியில் விடே சிகை காண நமன்வரு நிலையினி லிருப்ப. 61

67. [illegible]

68. [illegible]

69. [illegible]

பின்னும், அவனுடைய நிலத்தில் விளைந்திருந்த நெற்களும் சதா திருடர்களால் நாச மடைந்தன.

இவற்றை யெல்லாம் கிருபையோடு கூடிய அரசப்பர் கேட்டு மாதா பிதாக்களாகிய மீனாக்ஷி சுந்தரேசுவரர்களிடத்தில் நமஸ்கரித்துப் பிரார்த்திக்கின்றார். சாம்பமூர்த்தியாகிய தயாநிதியே!

கிருஷ்ண நாயக்கனுக்குச் சிக்ஷை பண்ணினது போதும். அவனைக் கொல்ல வேண்டாம்;

அன்றியு மவன்ற னிலமெலாம் விளைந்த வனைத்தையுங் கள்வர்கொண் டேக, வென்றவன் கேட்டுக் கருணையால் வெதும்பி வேண்டினன் றந்தையா மிறையை, இன்றனிக் கருணை யெழினிதி மதிய வெனதனை பங்குறை யிறையே, பொன்ற வைத் திடுத லழகல பொறுத்தி போதுமால் கடிந்தது புகழே.

[illegible]

70 [illegible]

நான் முன் பாதை வரவேண்டு மென்று தெரிவித்தேனே யன்றி அவனைக் கொல்லும்படி தெரிவிக்கவில்லை

என்று இவ்வாறு தெரிவித்துத் தம் ஸ்தாநம் வந்து சேர்ந்தார். அதன் பின் கிருஷ்ண நாயக்கன் ஈஸ்வர கிருபையினால் ஆரோக்கியத்தினை அடைந்தான்.

அடியனேன் முன்ன மறிவினை யுணர்த்தி யதஞ்செய னன்றல வெனவே, யடியினி லுரைத்த தன்பர்தம் விருப்பாலையமீ மறந்தனை யருளென், றிடாறு பெரியன் மடம்புக னொடியி லீசனுர் திருவரு ளதனுன், மிடியறு கிருஷ்ண நாயகன் றெளிந்து மேனியுஞ் சுகமுற மிளிர்ந்தான். 63

71. [illegible]

72. [illegible]

73. [illegible]

74. [illegible]

75. [illegible]

76. 𑌰𑌣𑌾𑌯𑍋𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌤𑌿𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑍇 𑌮𑍀𑌨𑌾𑌕𑍍𑌷𑍀𑌸𑍁𑌨𑍍
𑌦𑌰𑍇𑌶𑌯𑍋𑌃 | 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌜𑌪𑌤𑍍𑌨𑍀𑌂 𑌸𑌾
𑌯𑌾 𑌜𑌗𑌾𑌦 𑌤𑌾𑌂 ||

77. 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌤𑌾𑌨𑌿𑌕𑌂 𑌵𑌾𑌕𑍍𑌯𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌂
𑌚 𑌸𑌾𑌦𑌰𑌂 | 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌨𑌿𑌶𑍍𑌚𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌸𑍁𑌨𑍍
𑌦𑌰𑍇𑌶𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑍋𑌃 ||

அதன் பின் சித்ராத்திரி வருஷம் ஆனிமீ 1உ யில் தெற்குக் கடைவீதியில் இருவரும் சந்தித்தார்கள்.

அப்பொழுது அரசப்பர் அவனைப் பார்த்து க்ஷேமமா? பூர்வ விருத்தாந்தத்தை நினைத்துக்கொள் என்று ஆதரவோடு கூறினர்.

என் வாக்கியத்தை அவமானஞ்செய்து என்னை அனுதரவு செய்தாய்; அதனால் வியசநத்தோடு சுவாமி சந்நதியில் நான் தெரிவித்தேன்.

அதனால் கொர்வியாகிய உனக்கு வாந்தி பேதியும், நெல் நஷ்டமும் உண்டாயின. (அதைக் கேள்விப்பட்டு) மீண்டும் உனது ரோகம் சாந்தியாகும் பொருட்டுச் சுவாமி சந்நிதியில் பிரார்த்தித்தேன்.

அதனால் நீ ரோகத்தினின்றும் பிழைத்தாய்; இதிற் சந்தேகமில்லை யென்று கூறிய அந்த அரசப்ப சுவாமிகளுடைய வார்த்தையைக்கேட்டு அந்த ராத்திரியில் கிருஷ்ண நாயக்கன்,

தன் ஸ்வப்நத்தில் மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்கள் யுத்தத்திற்கு வந்ததாகக் கண்டதையும், தன் பாரியை, ஸ்வப்நத்திற் கண்டு வந்து சொன்னதையும், தனக்குப் பேதி உண்டாய்ப் பிராணன் போகும்படி வந்ததையும்,

றெற் கொள்ளை போனதையும், அரசப்பர் கூறிய வார்த்தையையும் ஆலோசித்து நிச்சயஞ் செய்தான். மகாப்பிரபு வாயும்,

சித்திராத் திரியி லானியின் முதலிற் றென்கடை வீதியி ளுய்க்கன், சித்தனு முநியைக் கண்டடி பணிந்து சிரங்கரங் குவித்துமெய் நடுங்கிச், சித்திரப் பதுமை யொத்தபின் னவ னைச் சித்துரு விறையவ னேக்கிப், பத்தனே சுகிகொன் முன் கதை நினைத்தி பாலந மென்மொழி பயிலாய். 64

ஆதர மிலதங் கிருந்ததாற் றுயர மனுருக வெனவரா னுமைபா, லோதவு முனக்குப் பலவகைத் துயர மொன்றிய ததுசெவி கொடுயான், சீதள வுளத்த னுகியே தயையாற் செ ன்றுரைத் திடப்பிழைத் தனையா, லேதிதி லைய மென்னவுங் கேட்டங் கிணையடி வணங்கியே யேகி. 65

அன்றிர வவனுந் தன்னினை வெழுந்த வையனு மம்மையு மமர்க்காய், வென்றதுந் தனது நாயகி கனவில் விளங்கிய வற்புத மதுவு, மின்றனுக் கடைந்த பெருந்துய ரதுவு மிரும் வய னெற்கள வதுவும், வென்றவன் புலத்தை யுரைத்தது மாய் ந்து வியப்பினை யெய்தியே மிகவும். 66

78. ஜயஜெகா ஹாதி ஶ்ரா வி௫்தா ஹக்ஷ்ட காரிணஃ। ஜதெ௫்தவுரிதம் ஸவஹும் விஶ்வா ஸாவயஜஸ்ய ॥

79. ஸவம் ஸ்ரிதெய தஷாவஸி ஷிதீய ஶிவ வெஸ ரிவஃ। ஸிஜுரவெ ஸவ்வஹ தாஸு ஜெது ரஜவாவ ஹ ॥

பக்தர்களுக்கு இஷ்டத்தைச் செய்கின்றவராயு மிருக்கின்ற சுந்தரேசுவரருடைய விசித்திரமான லீலை யென்று (நிச்சயஞ் செய்து) இந்தச் சரித்திரம் யாவற்

றையும் (ஒரு புத்தகத்தில்) எழுதித் தான் வைத்துக் கொண்டான்.

இவ்வாறிருக்கும்போது, அந்த மாதம் 22-ந்தேதி இரவில் அரசப்பனது ஸ்வப்நத்திற் பரமசிவன் சித்த ரூபியாய் வந்து கூறினார்.

அன்பருக் கன்ப ஞகியே விரும்ப லடைவிக்கும் பரமமாம் பிரபு, தன்பெரு லீலை யிஃதெனத் தேரிச் சரிதைகண் முழுதையும் வரைந்தே, பொன்பொதி யெனவைத் திருந்தனுகப் போதினி லிருபஃ திரண்டின், முன்பான் பெரிய சித்தனுய்த் தோன்றி மொழிந்தன னசுவத்த முநிக்கே. 67

80. [illegible] ||

81. [illegible] ||

82. [illegible] ||

83. [illegible] ||

84. [illegible] ||

உனக்கு மகா விஷ்ணு மாமன், அந்த விஷ்ணு பக்தன் (உனக்கு) மைத்துனன், உனது மைத்துனனான கிருஷ்ண நாயக்கனிடத்தில் என்னுடைய திருவிளையாடல் புஸ்தகம்

இருக்கின்றது; அதை வாங்கி நீ பார் என்று கூறியதற்கு அரசப்பர் பதிற் கூறுகின்றார். அவனிடத்தில் அந்தப் புஸ்தகம் இல்லை என்னிடத்தி லிருக்கின்றது; நான் திருவிளையாடலைப்,

படித்து முடித்தேன் என்று சொன்ன பின், பரமசிவன் மீண்டும் அரசப்பரை விளித்து அந்தப் பழைய திருவிளையாட லன்று, இது புதிதாயும்,

உன்னிமித்தம் செய்ததாயும் என் சரித்திரமாயும் 65-வது என்று பெயருடையதாயு மிருக்கின்ற திரு விளையாடற் புத்தகம் அவனிடத்தி லிருக்கின்றது அதனை வாங்கி நீ பார்.

மற்றும், உன் புஷ்பத்தோட்டத்தில் இருக்கின்ற எல்லாப் புஷ்பங்களையும் அபகரித்துக் கொண்டு போகின்றான் சுப்பராயன்; அதையும் பாரென்று சொல்லிப் பரம சிவன் மறைந்தார்.

குமரனே நினக்கு மாறனி மாமன் கொண்டலுக் கவன் மக னதனு, லமருறு முறையின் மைத்துன னய்க்க னவனிடத் தென்விளை யாட, லமைதரு மேடொன் றுளததை நீயு மன் பொடுங் கொணர்ந்துநோக் குதியென், றமன்றனை யுதைத்த வெம்பிரா னுரைப்ப வின்றவ னதற்குரை புரியும். 68

ஐயநீ யுணர்த்து மரியவே டதுவு மவனிடத் தில்லையிம் மடத்தின், மெய்யுற வுளதிங் கதனையு மோதி மினிர்தர முடித்தன னென்னலுஞ், செய்யவ னியம்பு மைந்தகே ளிதுவுஞ்சென்ற நம் மாடலன் றுனக்காய்ச், செய்யரும் புதிய திருவிளை யாடற் செப்பறு பத்தியைந் திலதே. 69

எனப்பெயர் வாய்ந்தங் கிலங்கிடு மவன்பா லெழிலதைக் கொணர்ந்துநீ காண்பாய், தனிப்பல மலர்க ணிறைந்தநந் தநத் திற் றன்னுளப் படிசுப்ப ராய, னுனிப்புகுந் தலர்க ளொருங்கு கொண் டேக லுன்னிலை காணுதி யெனவே, மநப்பகை கடந்த முநிவன்முன் மொழிந்தான் மறைந்தனன் மங்கையோர் பங்கன். 70

85. அதோத்தாயோஷஸி ஶிவம் த்யாத்வாஶ்வத்த நாயக:| ஆராமம் புஷ்பஹீநஞ்ச த்ருஷ்ட்வா விஸ்மித மாநஸ: ||

86. க்ருஷ்ண நாயகமாஹூய புஷ்பாராமம் ப்ரதர்ஶயந் | ஸ்வப்நஞ்சாவதத் தச்ச்ருத்வா ஸ ப்ரோத்தரம் ||

அதன்பின் அசுவத்தநாயக (அரசப்ப)ர் உஷத் காலத்தில் சிவனைத் தியானஞ் செய்துகொண்டு எழுந்து புஷ்ப மின்றி யிருக்கின்ற தோட்டத்தினைப் பார்த்து ஆச்சரிய முள்ள மநத்துடன் கூடினவராய்,

கிருஷ்ண நாயக்கனை அழைத்துப் புஷ்பத்தோட்டத்தைக் காண்பித்து ஸ்வப்நத்தில் (பரமசிவன்) கூறியதனையும் சொன்னார். அதனைக்கேட்டு அவன் பதிற் கூறுகின்றான்.

மறைந்ததும் பரனை நினைந்துநைந் துருகி மலரிலா நந்தன நோக்கிச், சிறந்தவற் புதத்தை யுறைந்தருங் கிருஷ்ணச் செல்வனை நொடியினிற் கூவி, மறந்தனை யென்னே மலரிலா விதனை மலர்க்கணுற் காண்டியென் றிரவி, னிறந்தரும் பெருமனுற்றது முரைத்த நின்மல மொழியையு நிகழ்த்த. 71

87. கிமிதம் விஸ்வஸ்த நாத வசநம் ஶ்ரேய ஆகதம் | ந ந்ருணாம் ஸம்ப்ரதீஸ்யந்தி யந்த்ர வேதிதம் ||

88. ஶ்ரீவதா தவ விதேந ஈத்ருக்ஷீஸபோரப்ரூரா | தந்நிஶம்ய ஶயா யொஜநாபதா யத்ர தத்வார்ய ||

ஹே அசுவத்தாத(அரசப்ப)ரே! இந்த ஆச்சரியமா? முன் நான் உங்களை அவமானம் செய்ததற்காக சுவாமி சந்நிதியில் என்னைச் சிக்ஷிக்க வேண்டுமென்று,

வியசந மநதுடைய உங்களால் தெரிவித்த பிரகாரம் அதைக்கேட்டு (எனது ஸ்வப்நத்திலும் என் சமுசாரத்தின் ஸ்வப்நத்திலும்) மீனாக்ஷி சுந்தரேஶ்வரர்கள் (சகல சைந்யங்களோடும்) யுத்தத்திற்கு வந்தார்கள். அதற்கு மேல்,

என்னுயி ரிறைவ னிந்திறம் பூதே யின்னமுங் கேட்டி முன் னடியே, னின்னுரை மறுத்து நினையவ மதிப்ப நிகாறு நீசனென் றோத, அன்னது செவிகொண் டையனு மனையு மடியனே னடியனேன் மனைவி, பன்னுறு கனவிற் படையெடுத் தமர்க்குப் பாவியேன் பதைப்பவந் தனரால். 72

89. ஶ்ருத்வா ஜகதிதிஹம் ஸ்வகம் ஸம்ராஜ்ஞோ வசிதம் உமீ | ஸம்ப்ரஹ்ம தச் வம்ப்ரேசதி ஸ்வாத்மாவ பரிவஃ ஸ்மிதம் ||

90. ஜநகேவ தஜிதக்ஷா ஶ்ரீமாவத்ராணா தாநநா | ஸுபுகேசுமொ ப்ரஹீஸ்வா தாநோ மொதக்ஷா ப்ராநநம் வபராய ||

91. வாதமெஸாதஸாவத்ரோநாஶு ஸமெய யத்ர ப்ரயாஜ்ஞீவஃ | தகேசுதேந ஷ்ருகப்ரிதம் மெநதா வஜிதி ஹி ஸ்யய ||

92. ஸ்வப்நே ஶிவோ வக்ஷ்யஹ்யம் வஶ்ய உச்ச்ரி
தம் ததஃ। ஶ்ரஹ்மிசுவதீத்ரசிநாஹஞ்ஞெயம்
ஶ்ரயிதா ஹாவி ॥

93. கிமஹோ ஶிவஸ்ய ஹக்தேஷு காருண்யம்
உதாரம் ஸ்வாடு। விசுத்ய ஹ்தி உநவி ஜ்ஞா
கவாமாத்வரஉரஊஉ ॥

என்ன ஆச்சரிய மிருக்கின்றது? மற்றும் (உங்கள் ஸ்வப்நத்தில்) பரமசிவன் உங்கள் மைத்துனனுன என்னிடத்தில் திருவிளையாடற் சரித்திரப் புத்தக மிருக்கின்றது; அதை வாங்கிப் பார் என்று சொன்னது

இதுதான் என்று கூறி அந்தக் காகிதங்களைக் கொடுத்தான். அரசப்பர் சந்தோஷமாய் அதை வாங்கிப் பார்த்து மிகுந்த சந்தோஷ மடைந்தார்.

இவனது ஸ்வப்நத்திலும், இவனுடைய பத்நியினது ஸ்வப்நத்திலும், பரமசிவன் செய்த திருவிளையாடலை இதுவரையி லிவன் ஸ்வயமாக வெளிப்படுத்தவில்லை யென்று நினைத்து,

பரமசிவன் நம் ஸ்வப்நத்தில் தம் சரித்திரம் இவனிடம் இருக்கின்றது, அதை வாங்கி நீ பா ரென்று கூறினுர். இக்காரணத்தினுல் இந்த லீலை உலகில் பிரசித்தமாதல் வேண்டும் என்பது திருக்கருத்தே பாலும்.

ஆச்சரியம்! பரம சிவனுக்குப் பக்தரிடத்தி லுள்ள காருண்யம் அளவிடக் கூடாததாக இருப்பது பிரகாசமா யிருக்கின்ற தென்று மநதில் எண்ணிப் பரம சந்தோஷத்தை (அரசப்பர்) அடைந்தார்.

இதற்குமே லென்ன வற்புத முலகி லிலகிடு மடியனே னறியேன், புதர்க்குரி யவன்முன் மைத்துன னென்பாற் புத்தக முளதென்ற திதுவே, மதற்கறி வுறுத்தும் வள்ளலே யென்னு மற்றதை வழங்கிட மகிழ்வா, லதைக்கணிற் சிரத்தி லமைத்தன னேதி யகமிக மலர்ந்தன னன்றே. 73

பத்தன்றன் கனவிற் பத்தினி கனவிற் பரசிவன் றோன்றியே செய்த, வுத்தம சரிதை யிதுவரை வெளியி லுரைத்திடா மையினிறை யுன்னி, வைத்துள விடத்தை நம்முனே யுரைத்து வளம்பெருஞ் சரிதையைக் காட்டிச், சித்துரு வான தன்மையை யாயின் றிருவிளை யாடலிங் கிசைத்தும். 74

உலகினிற் றெரிய வேண்டுமென் றுளத்தி லுன்னிய தாகுமம் பிகையி, னிலகிடு பாகன் கருணையன் பர்கள்பா லிருந்திடு மளவெண வுளதோ, வலகிலா மநத்தி லிவ்வணை மறிந்தவ் வற்புத நினைந்தக மகிழ்ந்தான், றிலகநா யகனுந் தேசிக விறையுஞ் செய்தரு ளாடலை யுரைப்பார். 75

94. தாவந்மஹாதயஸ்ஸாக்ஷாத் ஸ்ரீஸுந்தரேஶ: வாரம் வாரமஹோ அஸ்மத்விஷய ஸம்ரக்ஷண ப்ரயத்னம் க்ருதவான் ||

95 ஏவம் ஶ்ருத்வா ச ராஜா ஸவிஸ்மயாநந்தஸந்தோஷ: ஸ்ரீஸுந்தரேஶ்வரம் ப்ரணம்ய ஸம்ப்ரீதோ பபூவ ||

அதன்பின், கிருஷ்ண நாயக்கனும் அரசப்பரும் நம் விஷயத்தில் சாக்ஷாத் ஸ்ரீசுந்தரேசர் இவ்வளவு அதிக சிரமத்தை யெடுத்துக் கொண்டா ரென்று மநதில்,

அதிகமான வியசநத்தையும் சந்தோஷத்தையும் ஒரே காலத்தில் அடைந்தார்கள். இவ்வாறு (அரசப்

பர் விஷயத்தில்) அநேகம் விசித்திரமான லீலைகள் சுந்தரேஸ்வரரால் காண்பிக்கப்பட் டிருக்கின்றன.

நம்மனோர் பொருட்டுப் பரம்பொரு ளாளவீ ஞடகம் புரிந்திளைத் தனரா, லம்மவோ வென்ற மகிழ்வொடு துயரை யடைந்தன ரசுவத்த முனிக்கே,செம்மையே சிவன்செய் யாடல்கள் பலவாற் சேடனு முரைதரு மளவோ, வெம்மனோ ரியம்ப லெங்ஙனே யெனினு மினுஞ்சில சிலவியம் புதுமே. 76

96. அஶ்வத்தநாத விஷயே வ்ருஷாரூடஶ்ச ஶங்கரஃ । கதாசந விமாநஸ்த விக்ரஹேண தயாகநஃ ॥

97. ஸித்தரூபேண வா க்வாபி பஹுதாநுக்ரஹஃ க்ருதஃ । ஸ கதா ஸ்வப்நே ஶம்புரஶ்வத்தா யீஶம் ஸமபோதயத் ॥

98. [illegible] ததாப்யாஸ் [illegible] । [illegible] ॥

99. [illegible] ॥

(இன்னும்) அசுவத்த நாதர் விஷயத்தில் ஒருகால் ரிஷபாரூடராயும், சித்தரூபராயும்,

விமானத்தி லிருக்கின்ற விக்கிரக ரூபராயும் வந்து, தயாளுவாகிய சம்புவினால் அநேக விதமாய் அநுக்கிரகஞ் செய்யப்பட் டிருக்கின்றது. ஒருகால் சிவன் அசுவத்தநாதரது ஸ்வப்நத்தில் வந்து அறிவித்தார்:—

மலையாளத்தி லிருந்து ஒரு மறையோன் நடேச மூர்த்தியைக் கொண்டு வந்து உனக்குக் கொடுப்பான். அதனை நீ வாங்கிச் சந்தோஷமாய்ப் பூஜிக்க என்று (உத்தரவானபடி) விழித்துச் சிவ வாக்கியத்தினை ஸ்மரித்துக் கொண்டிருந்தார்.

அவ்வாறே ஒருவன் வந்து இந்த நடராஜ மூர்த்தியினுடைய சுந்தர ஆகிருதியைப் பாரும் என்று கூறி அதனை அவரிடத்திற் கொடுத்தான். அவர் ஆச்சரியத்துடன்,

மற்றொரு காலை யிடபவா கனத்தின் மான்கணி யொடு மகிழ் காக்ஷி, பெற்றிட வளித்துப் போற்றி வுருவன் பெருஞ் சித்த ஞகியே யொருகாற், பொற்றனை துரிமை காட்டினன் பினுமோர் போதினில் யோகினிற் போந்தே, யுற்றகே ளத்தி னின்றொரு மறையோ னுன்னிடம் வருவனன் னவனும். 77

நடநா யகமா மென்றிரு மூர்த்த நல்குவன் மகிழ்வொடு மேற்றே, திடமுடன் பூசை செய்குதி யெனவே திருவுருக் காந்தன னதுபோற், கடமுனி யனைய பனவனுங் கரத்திற் கற்பக நடனைக் கொணர்ந்தே, விடுமொளி யெழில்கொள் விம்ப மா மிதனை விமலநீ காணுதி யென்றான் 78

100. தாம் ஶ்ருத்வா ஸ ஹர்ஷேண ஸ்தித்வா த்ரிவாஸரம் ஜயத்வி । தஸ்மிந் ஸ்தித்வா யதா ஸம்ஸ்வஸ்தசிதா ஸ்வேஷ்ட ந ஸம்ஶய: ॥

101. ஸத்வித்தேகநிஶ்சயம் ஸம்ப்ராப்ய ஸாஹ்ய யேநஸம் । வ்ருத்வா நடராஜம் ஸ ஸஜம்ஸ்ஸ்தூய வத்யுத ॥

102. ஶைவஶ்ருத்ய நாஶோ வாஸ ந தத்ரூபஜ நா ஞ்ஞீ: । ஶாந்த்யாதிஸர்வகுணளவாநாந்தியி ஶாவாரதத்வர: ॥

அந்த மூர்த்தியை வாங்கிப் பத்தியோடு நாடோறும் பூஜித்து வந்தார். பரமசிவன் அவரிடத்தில் எப்பொழுதும் மிகுந்த வாத்சல்லியத்தைச் செய்கின்றவராக இருக்கின்றார்; (இதிற்) சந்தேக மில்லை.

அவரும் பக்தர்களுடைய சித்தத்திற்கு ஸ்தாந பூதமா யிருக்கின்ற சுந்தரேஸ்வரருடைய ஆலயத்தில் நாடோறும் சென்று கால் மாறி நடநஞ் செய்கின்ற நடராஜாவைப் பஜித்துக் கொண்டு அநேக கால மிருந்து வந்தார்.

இவ்வா றிருக்கின்ற அரசப்பர், அந்தர்முக புருஷர்களுக்குள் அக்ர கண்ணியராயும், சாந்தி முதலான சற்குணக் கூட்டங்களுக்கு நிதியாயும், மஹா ஆசாரசீலராயு மிருநதார்.

வியப்பொடு மதனை யிருகரம் வாங்கி விண்ணவர் மகிழ்ந் திடக் கனிவர், துயப்படும் பூசை யுஞற்றியே நாளு முளமகிழ்ந் தருச்சனை புரிந்தான், நயப்பட நடந நாதனு மருள நம்பனு நாடொறுந் தொழுவோர்,பயப்படை யறுத்து முளத்தினி லிருந்தும் பரந்தவ னலயம் புகுந்தே. 79

நிரந்தர நடந மாறியே புரியுந் தேவனை நெடும்பகல் போற்றி, மாந்தனின் மகிழ்ச்சி மருவியே மருவு மாதவ னுண் முகர் தமினுட், கனந்தனைக் கதுவிச் சாந்தியே முன்னுங் கருதருங் குணகண நிதியா, யினந்தனித் தூய்மை யுள்வெளி யியைந்து மிருந்தன னிருக்குமந் நாளில். 80

103. ஸவை ஸ்ரீ க்ருஷ்ண ஆமத்ராஜ்ஞா நம் த ஸ்ராத ஹஸ் கவிஸ் | கதா விஸ் ஸவைஷம் ஶாஸம் தஷ்ணா கொஸீதி வக்ஷ்வாது ||

111. 𑌅𑌶𑍍𑌵𑌤𑍍𑌥𑌾𑌧𑍀𑌶𑌤𑍁𑌲𑍍𑌯𑍋 𑌨 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍋 𑌭𑍁𑌵𑌿 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌨 | 𑌜𑍀𑌵𑌨𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌿𑌦𑌶𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯 𑌗𑍁𑌰𑍁𑌭𑌕𑍍𑌤𑍈𑌃 𑌸𑌹𑌾𑌵𑌸𑌤𑍍 ||

அசுவத்த அதீச (அரசப்ப)ருக்குச் சமாநம் இவ்வுலகில் ஒருவரும் பார்க்கப்பட்டா ரில்லை. ஜீவன் முக்தி தசையை அடைந்து குரு பக்தர்களோடு வசித்துக் கொண்டு வந்தார்.

ஜீவன் முக்தி புரத்தில் இருப்பவர்களாயும், காமாதி வைரிகளை ஜயித்தவர்களாயும், சாந்தி யுடையவர்களாயும், முமுக்ஷுக்களாயும் இருக்கின்றவர்கட்கு ஜீவன் முக்தி சுகம் கிடைக்கும் பொருட்டு (வசித்து வந்தார்.)

விசேஷமாக மீனாக்ஷி சுந்தரேஸ்வரர்களுடைய புத்திரராய் ராம லிங்கம் என்ற பெயரை யுடையவருக்குப் பிரஹ்ம ஞானத்தைக் கொடுப்பதற்கும், ஜீவன் முக்தி சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கும்,

சாக்ஷாத் சச்சிதாநந்த அகண்டாகார அத்வயப் பிரஹ்மமே ஜலம் ஆலாங் கட்டி ஆனது போலவும்,

நெய் விழுதானது போலவும், பஸ்மம் போன்று விளங்கும் அரசப்ப வடிவமாய்ப் பக்தர்களுக் கநுக்கிரகிக்கு நிமித்தமாய்

கயற்கணித் தாயைக் களமிடற் றிறையைக் கருத்தொடுங் கருதிடு மவர்க்கு, மயற்கொளு முலகி லுவமனை ரேவர் மாதவன் சீவன்முத் தியினை, யியற்கையி லெய்தி யடியவ ரோடு மிருந்துசீ வனின்முத்திப் புரியிற், செயற்கொடுங் காம மாதிய பகையைச் செயித்தருஞ் சாந்தன யமர்ந்தே. 84

வீட்டினை யடைய விரும்பினர் தமக்கு வீட்டினை யுட
லொடும் விளங்கக், கூட்டிட வதிந்து வந்தன னிந்நுங் குல
மறை யறைந்திடற் குரியோன், வாட்டடங் கணியின் சுந்தர
வரசின் வளர்திரு மைந்தனாய் மகிழ்வோன், சேஷ்டமா ராம
லிங்கதே சிகற்குத் திருவுள மிசைந்தரு ளீவான். 85

உண்மையா முணர்வை யுணர்த்திடச் சீவ னுயர்முத்திச்
சுகத்தினை யீய, வுண்மையா யறிவின் பாகியே யகண்ட வொ
ருமையாம் பிரமமே நீரே, தண்மையா மாலங் கட்டியாய்த்
தடித்த தாமெனத் திருதந்திண் மையதாம், வண்மைபோ லசு
வத் தீசனும் வடிவாய் வந்ததென் றிருந்தனன் வள்ளல். 86

112. அவதீர்ணோ ந ஸந்தேஹஸ் ஸத்ஸ்வநிஷ்டா தாத்ருஶீ ஸ்திரா । அநுக்ருஹ்ய ச தாந் பக்தாந் ஶுத்தயைவாத்மநிஷ்டயா ॥

113. பவாக்யவத்ஸரே மார்கஶீர்ஷே ஷஷ்டிதிதௌ । பூர்வக்ஷே யதியௌ ... ஸோமவாஸரே ॥

அவதாரம் செய்தது; இதிற் சந்தேக மில்லை. அவ
ரது நிஷ்டை அவ்வாறே இருந்தது. அவர் இந்தப்
பரிசுத்தமான ஆத்ம நிஷ்டையானே பக்தர்களுக் கநுக்
கிரகஞ்செய்து,

பவ வருஷம் மார்கழி மாதம் சஷ்டி திதி பூர
நக்ஷத்திரம் சோம வாரத் தன்று,

தேசிக வடிவ மாகித் திகழுறு பிரமந் தானே
யாசற வடியார் கட்கிங் கருள்செய வேண்டி யன்றே
மாசறு மவதா ரத்தை மலர்த்திய தைய மின்றூற்
பேசவ னிட்டை யொன்றே பெரிதருள் செய்யு மன்றே.

தூயவ னுன்ம நிட்டை தோய்ந்தவ னருளிப் பன்னுண்
மாயவா பவத்தி லுற்ற மார்கழி மதியி லாறு
நேயந்ற் றிதியிற் பூர வுடுவினி னிலவு நாளின்
மேயதன் மேனிவிட்டு விதேகமுத் தியையுற் றனல். 88

114. [illegible]
[illegible] ‖

115. [illegible]
[illegible] ‖

116. [illegible]
[illegible] ‖

விதேக முக்தியைக் காற்று அசைவின்றி நின்றது போல் இவர் அடைந்து பரிபூரணப் பரப்பிரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் ஐக்கியமானுர்.

சுந்தரேஸ்வரரது இந்த லீலை யாவும் அமிர்தத்தினைக் கொடுக்கின்றன. சுந்தரேஸ்வரரைப் போல் அபீஷ்டத்தினைக் கொடுக்கின்ற தெய்வம் மூன்று உலகத்திலு மில்லை.

அவரை உபாசிக்கின்ற புண்ணியவான்களுக்கு ஈண்டுத் துர்லபம் என்ன விருக்கின்றது? அநேக கோடி ஜன்மங்களில் நிஷ்காமியமாய்ச் செய்த புண்ணிய சமூகத்தினுல்,

அசைவிலாக் காற்ற தென்ன வரியபூ ரணசி வத்தி
லிசையுற வயிக்க மாகி யெல்லையி லின்ப மானுன்
மிசையுய ரமுத மாகி மிளிர்சுந்த ரேசர் லீலை
கசிவுறப் படித்த பேர்கள் கடிதினிற் சிவமே யாவர். 89

சுந்தரத் தந்தை போலச் சொற்றன வளிக்குந் தெய்வ
மிந்தமூன் றுலகி லில்லை யிவர்பதம் பணிகு வார்க்கு
வந்துறு தென்ன முன்னர் வளமுறக் கோடி கோடி
சிந்திய பிறப்பி லிச்சை செய்திடா வறத்தி ன்னே.

117. ஆதௌ மாம்தஷுணாவாஸம் ஞுஹம்தெஷிஜ ஜந்நி நஃ । ஈஷுதாயீமஷிஷெண ஸ்ரீ ஹாவு ஸூநிவாஸிநா ॥

118. ஈநாக்ஷீஸுந்தரெமஹாஜ்ஞா ஊ ஊபெஞா நள ஸவாத்ஜநா । ஈஜாதமாஷு நிஷெந ஸாஊம் மாவுமா ஹேணா ॥

119. ஐதஉமூதநாயஸு வரிதம் ஏநுவேல தஃ । வுஷாவிதஉஷூஷெணாகெ ஷவஸம்ஜேது வ ஸாயதெ ॥

120. தளுகெ ஊவஸி ஷிவஸெ வாஷுாவிம் ஸெ மாஸாஷிஆநெ । தூதீயாயாம் திழள ஊஷு ஞுநக்ஷத்ரெ மாஹஊஷுகெ ॥

சித்த சுத்தி வந்து முடிவான ஜெந்ம முடையவர் கட்கு இந்தத் துவாதசாந்த ஸ்தல வாசம் கிடைக்கும். அரசப்பருக்குச் சிஷ்யராயும், ஸ்ரீ ஆலாஸ்ய வாசியாயும்,

மீனாக்ஷிசுந்தரேஸ்வரர்க்குப்பிறந்த புத்திரராயும், வேதாந்த சாஸ்திர நிஷ்டராயு மிருக்கின்ற ராம லிங்க மென்னும் பெயரினை யுடைய சாஸ்திரிகளால்,

இவ்வாறாய அசுவத்த நாதருடைய சரித்திரம் கிரந்த ரூபமாக லோகத்தில் வெளிப்படுத்தப்பட்டது. பவ வருஷம்,

துலா மாசம் 28உ குருவாரம் திரிதியை திதி மூல நக்ஷத்திரத்தோடு கூடிய சுப தினத்தில் (வெளிப்படுத்தப்பட்டது.)

மனந்தனித் தூய்மை யாகி மறுபிறப் பில்லா துற்ற
சினந்தவிர் தவர்த மக்கே திகழுமித் துவாத சாந்தத்
தனந்தனித் தலத்தில் வாசந் தங்கிடு மதுவு நீப
வனந்தனில் வைகுந் தேவி தேவனின் னருளே வாழ்க.

பவவருட மைப்பசியி ருலேழ் தேதி பன்னுகுரு வார மதிற் றிதியின் மூன்று, முவமையறு மூலவுடு சுயநன் ளளி லுரைத்தவசு வத்தேசன் னுருவ நேரே, சிவமதெனப் பரவு வனு மதுரை மேவிச் செழியன்மகண் மகனாகிச் சிறந்த தான, நவமதுறு முபநிடத நிட்டை மேவு நற்றரும ராமலிங்க நாத னுனே. 92

121. யே ஶ்ருண்வந்தீமம் க்³ரந்த²ம் ஸாத³ரம் ஸஹ ப⁴க்தி
யுதா நரா꞉ | தேஷாம் த³தா³தி ஶிவ ஶ்ரேஷ்டா²ம் ப⁴க்தி
மம்பா³ஸஹாயவான் ||

இந்தத் துக்க நிவர்த்தியான கிரந்தத்தினைப் பக்தியோடுகூட எந்த நரர்கள் கேட்கின்றார்களோ, அவர்கட்கு, பக்தியினு லறியத்தக்க, அம்பாளோடுகூடிய ஈசுவரர் பிரசாதஞ் செய்கின்றார்.

வெளிவரு மிந்த லீலை விமலமாய்க் கேட்ட மோலோர்
களிகொள்வ ரனவி லாமற் கடுந்துயர் யாவு நீப்பர்
அளியுரு வான வைய னருளையும் பெற்று வாழ்வர்
புளகுறு சீவன் முத்திப் புரியிறை புரிந்த சீராம். 93

122. ஜீவன்முக்திவிலாஸஸ்ய ஶ்ரோதாரஶ்ச
ஸஜ்ஜனா꞉ | ஜீவன்முக்திப்ரஸாதேன ஜ்ஞானம் வா
ப்ராப்னுயு꞉ ||

123. யஂ யஂ வாஞ்சந்தி மநஸி தஂ தஂ காமமவாப்நுயு: | ந தே து:கமவாப்ஸ்யந்தி ஸர்வதா நிர்வ்ருதா: ||

ஜீவன் முக்திபுரி யீஸ்வரருடைய இந்த லீலையைக் கேட்பவர்களுக்கு ஜீவன் முக்தியும், ஈண்டு அமிர்தத்தினைக் கொடுக்கும் மேலான ஞானமும்உண்டாகின்றது.

எவர்கள் எதை எதை மநதில் இச்சிக்கின்றார்களோ அவர்கள் அதை அதை அடைவார்கள். ஒருகாலும் துக்கத்தை அடைய மாட்டார்கள்; நித்திய சுகியாகவே யிருப்பார்கள்.

செவ்விய லீலை கேட்போர் சீவன்முத் தர்களே யாவ
ரௌவிய மென்னே ஞானம் வீடுற லரிது கொல்லோ
வொவ்விய வுளத்தி லெண்ணு மெவையுமே யுடைய ராவர்
பவ்வமாந் துயரை யென்றும் பரவிலர் பரமா நந்தர். 94

124. இயஂ க்ருதிர்விரசிதா ராமலிங்காக்யஶாஸ்த்ரிண: | ஸ்வஹஸ்தேந தத: குமார ஶாஸ்த்ரிகா ஸ்வீயதா: ||

ராம லிங்க சாஸ்திரிகள், குமார ஸ்வாமி சாஸ்திரிகளிடத்தில் எழுத்தாணியையும் புஸ்தகத்தையும் கொடுத்து, இந்த லீலையைக் கிரந்த சுலோகமாக வெழுதச்சொன்னார். அவர் மடியில் வைத்துக்கொண்டு போகும்போது

இந்தமா லீலை தன்னையு மிராம விலிங்கவா ரியன்முனங்
குமாரச், சுந்தர முநிவன் கரத்தெழுத் தாணி சுவடியுந் தந்து
கீர் வாண, மந்திர மாக வரைகவென் றிடலு மற்றவன் மடி
கொடு மேகத், தந்திர மறதி யவன்பினே தொடரத் தவிர்ந்தன
னெறியினிற் றனே. 95

மெங்குமெப் பொழுதும் பூசை யியற்றிய பெரிய ரின்ப
மிங்ஙனடந் தளவி லாம வினியமங் களமாய் வாழ்வார். 100

தெக்கண மூர்த்தி பாதந் திகழ்வுறத் திருமான் முன்னாய்
மக்கின வெனையு மாளு வள்ளலீ ருக வாழ்க
சொக்கியென் னுவி னின்றே சுந்தரன் லீலை சொற்ற
விக்கின விநாச ஞான வீரமா தவன்றாள் வாழ்க. 101

சுபம்! சுபம்!! சுபம்!!!

65-வது திரு விளையாடலாகிய

அசுவத்தேசப் படலம்

முற்றிற்று.

போதீசர், போதி நாயகர், போதி நாதர், அசுவத்தீசர், அசுவத்த அதீசர், அசுவத்த நாயகர், அசுவத்த நாதர், பிப்பலேசர் என்பன அரசப்பர் என்னும் பொருளை யுணர்த்தும் ஒரு பொருட் பல சொற்களாம்.